

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА
04. ФЕБРУАРА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите молим Вас.

Председник већа отвара заседање и објављује главни претрес у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине, под службеним бројем К.По2.2/14 против оптужених Жарка Милошевића и других, због кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ и других, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО.бр.9/13 од 31.12.2013. године.

Веће поступа у саставу судија Вера Вукотић, председник већа, судија Винка Бераха Никићевић и судија Владимир Дуруз, члан већа, записничар Олгица Куч и виши судијски помоћник Слађана Радојичић.

Има ли примедби на састав већа?

За овим странке изјављују да немају примедби на састав већа. Хвала лепо.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

-Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић, пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић;

-Оптужени Драган Митровић, присутан, са браниоцем по службеној дужности адвокатом Војиславом Вукотићем, оптужени Драган Лончар, присутан, са браниоцем по службеној дужности адвокатом Николом Николићем, за кога се јавља по заменичком пуномоћју адвокат Горан Фолић, оптужени Мирко Опачић, присутан, са браниоцем адвокатом Душаном Игњатовићем и адвокатом Бранкицом Мајкић, оптужени Мирослав Милинковић, присутан са браниоцем по службеној дужности адвокатом Радојем Алексићем, за кога се по заменичком пуномоћју јавља адвокат Беллада Владимир, пуномоћје предаје суду, окривљени сарадник Жарко Милошевић присутан, са браниоцем по службеној дужности адвокатом Мирјаном Абдоли.

Да ли су ми приступили оштећени Зоран Сили, Љубица Ђукић, Лидија Капетановић, Кристина Петровић?

На главни претрес нису приступили оштећени Зоран Сили, Љубица Ђукић, Лидија Капетановић и Кристина Петровић.

Констатује се да је оштећена Љубица Ђукић уредно позвана, док за остале оштећене нема доказа да су уредно позвани. За ове оштећене се вратио позив, да им није могао бити уручен, али не види се разлог неуручења позива.

Молим вас мобилне телефоне искључите.

Како су испуњене процесне предпоставке за одржавање главног претреса,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

У смислу члана 236 став 1 ЗКП-а, врши се тонско снимање главног претреса и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНЕ

Оптужени Драган Митровић. Митровићу, станите ми за пулт молим Вас, укључите микрофон. Само ми реците, јесу ваши исти лични подаци као што сте дали на припремном рочишту, као што су у оптужници, јел има неких измена?

Опт. Драган Митровић: Нема.

Председник већа: Нема, исти су.

Оптужени Драган Митровић са личним подацима као у списима предмета, без измена и допуна.

Хвала лепо, седите.

Оптужени Драган Лончар. Драгане, ваши лични подаци, има ли неких измена у односу на припремно рочиште, на оптужницу?

Опт. Драган Лончар: Нема никаквих измена, све исто.

Председник већа: Добро. Оптужени Драган Лончар са личним подацима као у списима предмета.

Хвала лепо седите.

Оптужени Мирко Опачић. Мирко јел има неких измена у вашим личним подацима?

Опт. Мирко Опачић: Нема никаквих, све исто.

Председник већа: Добро, хвала лепо, седите.

Оптужени Мирко Опачић са личним подацима као у списима предмета.

Оптужени Мирослав Милинковић. Мирославе, јел има неких измена у вашим личним подацима?

Опт.Мирослав Милинковић: Нема измена у подацима.

Председник већа: Оптужени Мирослав Милинковић са личним подацима као у списима предмета. Хвала лепо, седите.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић. Жарко, има ли неких измена у вашим личним подацима?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нема никаквих измена.

Председник већа: Исти све?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Исто.

Председник већа: Добро, седите.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић са личним подацима као у списима предмета.

У смислу члана 395 ЗКП-а председник већа упозорава оптужене да су дужни да пажљиво прате ток главног претреса, да су дужни да доказне предлоге изнесу одмах или у најкраћем року по сазнању да је њихово извођење потребно.

Председник већа поучава оптужене о њиховим правима и обавезама у смислу члана 68 и 70 ЗКП-а и то упозоравају се оптужени да пажљиво прате ток главног претреса, да све што изјаве може бити коришћено као доказ у поступку, да имају право да ништа не изјаве, да ускрате одговор на поједина питања, да слободно изнесу своју одбрану, признају или не признају кривицу, да се изјасне о свим чињеницама и доказима који их терете и да изнесу чињенице и доказе у своју корист, да испитају сведоке оптужбе и да се под истим условима као сведоци оптужбе, у њиховом присуству испитују сведоци одбране, да изнесу чињенице и предлажу доказе у своју одбрану, постављају питања саоптуженима, сведоцима, вештацима, стручним саветницима, стављају примедбе и дају објашњења у вези са изведеним доказима, да разматрају списе и разгледају предмете који служе као доказ, имају обавезу да се одазову на сваки позив органа поступка, да обавесте орган поступка о промени адресе, пребивалишта и боравишта односно намери да промене адресу пребивалишта или боравишта, и упозоравају се оптужени да ће се на главном претресу изводити само докази у вези са оспореним делом оптужнице.

ИЗЛАГАЊЕ ОПТУЖБЕ

Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић, изволите колега.

Заменик тужиоца: Тужилаштво за ратне злочине је подигло оптужницу против Жарка Милошевића, Драгана Митровића, Драгана Лончара, Мирка Опачића и Мирослава Милинковића, што су у време унутрашњег, не међународног одржаног сукоба, који се у току 1991. године одвијао на деловима територије Републике Хрватске, тада у саставу Социјалистичке федеративне Републике Југославије, између организованих оружаних формација територијалне одбране и милиције, састављених претежно од припадника српске националности и оружаних снага тадашње ЈНА са једне стране, и с друге организованих оружаних формација Републике Хрватске, Збора народне гарде и полиције, као припадници територијалне одбране Сотин, милиције и ЈНА, у периоду од октобра па до краја децембра месеца 1991. године, у насељу Сотин и околини, кршећи правило међународног права садржаног у члану 3 став 1 тачка 1-а Четврте Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата, од 12.08.1949. године, у вези са чланом 13 став 1 у вези са чланом 4 став 1 тачка а, допунског Протокола уз наведену Конвенцију о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба у протоколу 2, вршили убиства појединих цивилних лица, припадника цивилног становништва несрпске националности који нису припадали ни једној оружаном формацији, нити су учествовали у војном операцијама, па су тако,

1. Окривљени сарадник Жарко Милошевић и окривљени Драган Митровић

Неутврђеног дана октобра месеца 1991. године, на локацији званој Водице, на обали Дунава, у близини Сотина, заједно са сада покојним НН званом „Цволе“ извршили убиство два цивилна лица на начин што су у групи од око 15-ак припадника територијалне одбране из станице милиције вршили претрес терена, којом приликом је окривљени сарадник Жарко Милошевић у једној викендици затекао Стјепана Штера и Снежану Блажевић цивилна лица, те пошто их је извео напоље и повео према осталим присутним припадницима наведене оружане групе, у једном тренутку одгурнуо је ногом Стјепана Штера и потом у њега испалио рафал из своје аутоматске пушке, а готово истовремено у истог оштећеног пуцао је из своје аутоматске пушке и НН звани „Цволе“ сада покојни, повикавши одмах иза тога „И њу, и њу“, што се односило на Снежану Блажевић, да би одмах затим а након њених речи „Немојте мене“, у њу испалио кратак рафал из своје аутоматске пушке окривљени Драган Митровић и тако их обоје на лицу места убили.

2. Окривљени сарадник Жарко Милошевић,

Неутврђеног дана новембра месеца 1991. године у винограду поред Дунава у близини Сотина убио Марина Кушића, цивилно лице и то тако што је, након што су он, командир станице полиције и Мирко Ковачевић и Вељко Василијевић, сада покојни, извели оштећеног из просторије станице милиције Сотин и одвели га на обалу Дунава да им покаже где се налази његов сакривени пиштољ, у повратку према Сотину, без икаквог стварног разлога и повода, пуцао из своје аутоматске пушке у оштећеног и на лицу места га убио.

3. Окривљени сарадник Жарко Милошевић, окривљени Драган Митровић, Драган Лончар, Мирко Опачић и Мирослав Милинковић,

Дана 27.12.1991. године у околини Сотина, и то окривљени сарадник Жарко Милошевић и окривљени Драган Митровић, Драган Лончар и Мирко Опачић, извршили убиство 13 цивилних лица несрпске националности и то Марка Филиповића, Кат

Филиповић, Славице Цицварић, Крешимира Ђукића, Марка Кушића, Магдалене Кушић, Ивице Матијашевић, Андрије Рајса, Марка Рагуџа, Мирјане Рагуџ, Мирослава Рагуџа, Хенрика Силија и Жељка Војковића, а окривљени Мирослав Милинковић им у томе помогао и то тако што су:

Дана 26.12.1991. године у Сотину и то окривљени сарадник Жарко Милошевић као комадант локалне ТО, територијалне одбране, а окривљени Мирко Опачић као председник савета Месне заједнице новоформираног локалног органа власти, у присуству још неколико припадника наведеног органа, договором донели одлуку да се са списка мештана неспрске националности који ће бити исељени и аутобусима пребачени на територију коју су контролисали Хрватски органи власти а ради смештаја новопридошлих избеглица српске националности из западне Славоније, издвоје и попишу 13 наведених цивилних лица које истог дана треба привести у просторије локалне станице милиције и сутрадан одвести на неку локацију и тамо их све убити, и за такву одлуку у погледу привођења и одвођења ради убиства треба да реализује окривљени сарадник Жарко Милошевић са појединим припадницима локалне територијалне одбране милиције, што овај и чини, тако што прво одлази у станицу милиције где присутним припадницима саопштава да истог дана приведу и задрже у станици милиције ових 13 цивилних мештана, који су одмах у наведеном смислу тако и поступили, с тим што истог дана окривљени Мирко Опачић о наведеној одлуци обавестио окривљеног Мирослава Милинковића, тада у чину капетана прве класе ЈНА, и истовремено у својству комаданта позадинског батаљона из састава 80-те моторизоване бригаде ЈНА, и комаданта места Сотин који се са таквом одлуком сагласио и притом им у њеној реализацији помогао, уместо да реализацију такве одлуке спречи, што је у смислу законских и других прописа био дужан, обзиром да се радило о намери извршења тешког кривичног дела против међународног хуманитарног права а што је био у стварној могућности обзиром на војне ефикасности којима је командовао, тако што је сутрадан 27.12.1991. године обезбеђује и посредством Драгана Тодоровића, члана његове команде даје на располагање војни камион са возачем окривљеном сараднику Жарку Милошевићу који исто јутро претходно појединачно упознао са наведеном одлуком окривљеног Драгана Митровића, припадника локалне милиције, Драгана Лончара, припадника локалне територијалне одбране, НН званог „Цволе“ сада покојног, затим двојицу идентификованих припадника милиције против којих је истрага у прекиду, и још неколико припадника милиције и територијалне одбране неутврђеног идентитета, на шта су сви они добровољно пристали, након чега испред станице милиције окривљени сарадник Жарко Милошевић уводи све оштећене у товарни део војног камиона, којим је управљао војник из састава присутних припадника ЈНА, неутврђеног идентитета, потом седа у кабину камиона са возачем и крећу регионалним путем ка Товарнику, док наведени окривљени и остали припадници територијалне одбране и станице милиције, неутврђеног идентитета крећу за њима са неколико путничких аутомобила, па након што су прошли поред контролног пункта без контроле и задржавања и по изласку из насеља, скренули са пута ка Товарнику возећи се по пољском путу поред винограда Вупика, у атару села Сотин, заустављају се на неколико стотина метара од наведеног регионалног пута у близини једног одводног канала, где оштећене изводе из камиона и постројавају у врсту, и сами се постројавајући на сличан начин, на неколико метара удаљености од оштећених, те када је након краће препирке између оштећене Мирјане Рагуџ и окривљеног Драгана Митровића, овај у њу испалио рафал из аутоматске пушке, одмах затим окривљени сарадник Жарко Милошевић, окривљени Драган Лончар као и НН звани „Цволе“ сада покојни и остали присутни ове оружане групе, пуцају у оштећене из својих аутоматских пушака и тако их све заједнички убијају на лицу места,

-Чиме су извршили и то, окривљени сарадник Жарко Милошевић с радњама описаним у овој оптужници под тачкама 1, 2 и 3, окривљени Драган Митровић радњама описаним под тачкама 1 и 3, окривљени Драган Лончар и Мирко Опачић радњама описаним под тачком 3, кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 став 1 КЗ СРЈ, у саизвршилаштву у вези чл.22 истог Закона, а окривљени Мирослав Милинковић радњама под тачком 3, кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 ст.1 КЗ СРЈ у помагању у вези чл.24 КЗ СРЈ.

Председник већа: Хвала лепо колега.

Констатује се да је заменик тужиоца за ратне злочине изложио оптужбу тако што је прочитао диспозитив оптужнице Тужилаштва за ратне злочине КТО.бр.9/13 од 11.12.2013. године.

Прелазимо на изјашњавање оптужених.

ИЗЈАШЊАВАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

Оптужени Драган Митровић

Станите ми за пулт Драгане, само укључите микрофон. Реците ми овако, оптужницу сте добили, јесте ли је разумели?

Опт.Драган Митровић: Да, у потпуности.

Председник већа: Хоћете да износите своју одбрану?

Опт.Драган Митровић: Уколико има потребе.

Председник већа: Хоћете, добро.

Оптужени Драган Митровић изјављује да је оптужницу примио, разумео и да ће касније изнети своју одбрану.

Седите, хвала.

Оптужени Драган Лончар. Лончаре, јесте ви добили оптужницу?

Опт.Драган Лончар: Јесам, добио сам.

Председник већа: Јесте разумели.....

Опт.Драган Лончар: Јесам.

Председник већа: ...шта Вам се ставља на терет, јел ћете да износите своју одбрану?

Опт.Драган Лончар: Изнећу своју одбрану.

Председник већа: Добро, оптужени Драган Лончар изјављује да је оптужницу Тужилаштва за ратне злочине од 11.12.2013. године примио, да је исту разумео и да ће касније износити своју одбрану пред судом.

Оптужени Мирко Опачић

Мирко, јесте ви примили оптужницу, јесте разумели шта Вам се ставља на терет?

Опт.Мирко Опачић: Јесам.

Председник већа: Хоћете касније износити своју одбрану?

Опт.Мирко Опачић: Хоћу.

Председник већа: Добро.

Оптужени Мирко Опачић изјављује да је примио оптужницу Тужилаштва за ратне злочине од 11.12.2013. године, да је исту разумео и да ће износити одбрану пред судом.

Оптужени Мирослав Милинковић

Мирославе, за Вас исто питање, јесте примили оптужницу, јесте разумели шта вам се ставља на терет?

Опт.Мирослав Милинковић: Примио сам оптужницу, разумео сам шта ми се ставља на терет.

Председник већа: Износићете одбрану касније?

Опт.Мирослав Милинковић: Да.

Председник већа: Добро, седите.

Оптужени Мирослав Милинковић изјављује да је примио оптужницу Тужилаштва за ратне злочине од 11.12.2013. године, да је исту разумео и да ће касније изнети своју одбрану.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић

Милошевићу, Ви сте добили оптужницу, направили сте споразум са тужилаштвом?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Јел остајете при том споразуму?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Остајем.

Председник већа: Добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић изјављује да је примио оптужницу, остаје при споразуму који је направио са Тужилаштвом за ратне злочине.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

У смислу члана 394 ЗКП-а председник већа објављује почетак доказног поступка.

Председник већа упозорава странке у смислу члана 395 ЗКП-а да могу до завршетка главног претреса предлагати да се изведу докази а могу поновити предлоге које су раније одбијени. Истовремено председник већа поучава оптужене да се могу изјаснити о свим околностима које их терете и да могу да изнесу и чињенице које им иду у корист, па позива оптужене да изнесу одбрану.

Сад се прелази на саслушање оптужених.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. МИТРОВИЋ ДРАГАНА

Драгане, станите за пулт.

Само да видимо, молим вас, да ли неко овде у судници случајно има ко ће бити предлаган као сведок? Не? То је значи све јавност, добро.

Драгане, чули сте своја права, имате ту браниоца, видели сте шта вам се ставља на терет па у вези са овим догађајима који су се десили у Сотину, октобар 1991. и 26.12.1991., вама се ставља на терет под тачком 1 оптужнице, значи „неутврђеног дана октобра месеца 1991. године када су страдали ово двоје оштећених Стјепан Штер и Снежана Блажевић и потом догађај под тачком 3 оптужнице од 27.12.1991. године када је страдало 13 цивилних лица несрпске националности. Можете изнети своју одбрану, само још да нешто констатујемо, ви сте давали исказ пред тужиоцем за ратне злочине односно своју одбрану на записнику од 10.12.2013. године....

Опт.Драган Митровић: Да.

Председник већа: Јел остајете при тој одбрани?

Опт.Драган Митровић: Да.

Председник већа: Добро.

Констатује се да оптужени Митровић Драган изјављује да остаје при одбрани коју је давао на записнику пред Замеником тужиоца за ратне злочине дана 10.12.2013. године.

Ево изволите, ја вам сад омогућавам да у слободном казивању изнесете шта имате, а онда ћемо после видети још питања. Изволите.

Опт.Драган Митровић: Па, значи у принципу остајем при изјави коју сам дао, међутим, не поклапају се датуми, пошто се конкретно питање на тачку број 1 односи за

догађаје који су се десили октобра месеца 1991., ја тада нисам био присутан уопште у Сотину пошто сам ја у Сотин дошао почетком новембра 1991. и за то и дао доказе тужилаштву које фотокопије су мени враћене, докази и оригинали су задржани. Значи ја сам распоређен у станицу милиције Сотин указом Министарства унутрашњих послова и тамо не знам Територијалне одбране Вуковара, већ ко је потписао, капетан неки, значи постоје два папира које је потписао Министар тадашњи Борислав Богуновић и постоји папир који је потписао капетан Прве класе да сам ја од 8. новембра у Сотину, тако да уколико се тај догађај број 1 односи на дешавања у октобру месецу, значи....

Председник већа: Само да вас прекинем на тренутак пошто имам овде то, јел можете само да ми приђете да видимо јел то то. Ово је потврда која вам је издата да сте од 26.09. до 8.11.1991. године били у Територијалној одбрани Вуковара, јел, то, а ово је допис Српске области Славонија Барања и западни Срем Министарства унутрашњих послова од 07.11.1991. где се Ви упућујете на рад у Станицу милиције Сотин па заједно са још ту неким лицима која су наведена, то је то јел, добро. Само да..., станите за пулт.

Констатује се да су оптуженом предочени допис Српске области Славонија, Барања и западни Срем Министарства унутрашњих послова од 07.11.1991. године који је упућен станици милиције Сотин као и потврда издата у Вуковару 29.11.1991. године број 35-58 од 1991. године где се наводи да је он био припадник Територијалне одбране Вуковар у периоду од 26.09. до 08.11.1991. године, па окривљени изјављује да је управо реч о тим потврдама о којима и говори у својој одбрани и допису.

Извињавам се, наставите.

Опт. Драган Митровић: Значи уколико се ради о спорним догађајима који су се дешавало у октобру месецу, ја немам везе са њима пошто се физички нисам налазио тада тамо него сам се налазио у Вуковару, е сад, ја сам описивао један сличан догађај који се догодио када сам ја већ био у Сотину, значи то је током новембра, пошто је мени тужиоц поставио питање шта се десило приликом претреса терена на тој локацији, значи ја сам описивао сличан догађај који се дешавао, јер сам тамо, боравећи у станици милиције Сотин више пута одлазио на чишћења терена, чешљања, на тој локацији Водице како се већ назива, значи на обали Дунава, од Вучедола па све до тамо не знам наредног села како се зове, чистили смо то, чистили смо Јелашку шуму, значи више пута се вршио претрес терена. Један такав претрес сам и описао, значи у тој својој изјави. Међутим, понављам, уколико се ради о догађајима која су се дешавала током десетог месеца, значи изјављујем и остајем при томе да се ја тада уопште нисам налазио у Сотину, што се може и проверити из тих потврда, значи веродостојно се може проверити тако да никакав проблем.

Адв. Војислав Вукотић: Да, предлажем да се сведоци саслушају....

Председник већа: Молим вас немојте да упадате, ви ћете имати реч после да питате. Добро, ајмо даље Митровићу.

Опт. Драган Митровић: Што се тиче догађаја број 3, ја сам описао у својој одбрани, значи да сам се ја тих дана тј, тога спорног дана који се спомиње, да сам учествовао у прикупљању лица хрватске националности у центар села и у центру села су се та лица стављала у аутобусе, пратила до Шида и у Шиду пуштена да, тамо им је речено да више не смеју да се враћају у Хрватску шта ја знам, да иду, у ствари не у Хрватску

пардон, у Републику Српску крајину тадашњу, да иду у Хрватску, да више немају шта да траже и ми смо се вратили назад и са тиме обавили свој задатак који је мени био тада постављен.

За сва остала дешавања која су се десила непосредно пре тога или непосредно после тога немам сазнања нити сам учествовао у њима.

Председник већа: Јел то све? Одбрана питања за Митровића?

Адв. Војислав Вукотић: Господине Митровићу, ја ћу вам поставити неколико питања, па вас молим да на иста одговорите. Прво питање гласи да ли вас је неко контактирао пре него што вам је саопштено да се против вас води истрага за ова предметна дешавања, од окривљених или државних органа, уопште, да ли вас је неко....

Опт. Драган Митровић: Јесте, негде, негде, не могу да будем прецизан, у лето или у јесен, почетком јесени 2011. године, добио сам телефонски позив где ми се телефоном представио оперативац наводни истражног одељења за ратне злочине Ојданић, Ојданић Предраг и рекао да би желео да обави неки разговор самном у вези неких дешавања, у вези ратишта, шта ја знам, и то време када сам добио тај позив ја сам се налазио у Шведској, значи нисам се налазио у земљи, рекао сам да ја тренутно нисам у земљи, кад будем дошао планирам да дођем до краја месеца, јавићу се па ћемо се видети. Тако је и било, дошао сам, окренуо сам број телефона, наравно пре тога сам проверио о коме се ради и шта, како јер једноставно позвао ме је неко као гром из ведре неба ми имамо нешто да причамо, ја сам тај и тај зове ме на приватни мобилни телефон, испоставило се да се стварно ради о оперативцима из тог истражног одељења, заказали смо састанак, чак ми је предлагано да се неформално видимо у неком кафићу негде тамо овамо, чисто из неке предострожности договорили смо се да се тај састанак одржи у станици милиције Вршац. Људи су дошли договореног дана, дошао сам и ја, били смо сами у просторији, тада сам први пут упознат са неким стварима значи са неким чињеницама да се приликом мог боравка да су они обавештени у том спорном времену 1991. године, приликом мог боравка у Сотину да су се издашавале неке спорне ситуације, да они имају сазнања да ја нисам у некој великој мери био учесник свих тих дешавања али имам сазнања, периферно сам можда и учествовао негде, и да су они расположени да самном направе један договор који би се заснивао на томе да ја њима дам одређене информације које њих занимају а у замену за то ће они мене једноставно прескочити у целој причи значи, једноставно нико никад неће споменути да сам се ја тамо налазио, да сам ја било шта тамо радио или знао да је неко нешто радио. У то време значи није подигнута оптужница била, нисам био осумњичен, није било ништа, наравно ја сам њима одговорио буквално шта сам и изнео овде у одбрани, и тада сам њима дао таква иста документа која су они исфотокопирали где сам ја био, кад сам био, шта, у којим јединицама, од кад до кад, рекао сам да о спорним дешавањима немам никаквих сазнања и на томе се прича завршила.

Адв. Војислав Вукотић: У вези са тим питањем још нешто, у то време када сте Ви имали тај разговор са тим оперативцима из МУП-а, да ли је Тужилаштво за ратне злочине већ било, ако Ви имате то сазнање, била покренута истрага?

Опт. Драган Митровић: Не.

Адв. Војислав Вукотић: То је било пре?

Опт. Драган Митровић: Значи по овим папирима које сам ја касније добио у оптужници, које сам касније добио, тек 2013. године је стављен као осумњичени на листу, значи то је била 2011. година, 8-9 месец можда, тада нисам био ни осумњичени ни ништа, него једноставно је то била нека полицијска истрага која је била више неформални разговор, пошто су они предлагали да се ми видимо у неком кафићу, вамо тамо, значи ту је мени нуђен неки дил кажем у каквом својству, ми имамо нека сазнања да си ти тамо био, нешто си периферно, ниси крив, знамо други су криви, али треба нам материјала, дај нам материјал у замену за тај материјал нећемо те нигде спомињати, вамо тамо, извршили смо увид у твој кривични досије, ја имам тамо два три записа нека, шта ја знам, знамо ко си и шта си, имаћеш зелена светла данас сутра ако ти нешто буде требало, значи чисто једна трговина је требала да се одигра у којој би ја остао заштићен као бели медвед, значи данас се не би овде појавио, међутим да сам ја осећао иоле било какву кривицу за сва ова дешавања, сасвим логично је да бих прихватио такав дил и такву игру, пошто сам једноставно као и данас изјављујем да немам сазнања, да не знам шта се дешавало, радио сам то што сам радио и стојим иза тога, значи такав одговор сам дао и њима.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, следеће питање гласи господине Митровићу, да ли је против Вас био покренут и вођен кривични поступак у вези управо у вези ових догађаја пред хрватским надлежним судом?

Опт. Драган Митровић: Не. Колико ми је познато и увидом у списе предмета, пошто сам извршио увид у комплетан предмет, исто тако из средстава медија, Интернета, новина и шта ја знам, комплетно значи пошто сам оптужен већ, интересовало ме, отварао сам, окретао сам, тражио сам, нигде се моје име, значи тамо се док је Хрватска водила истрагу, чак је водила и суђење у вези ових спорова и шта ја знам, ниједан ни оштећени ни сведок, ни окривљени шта ја знам ко је све тамо био, није у никаквом контексту изнео моје име, ни као учесника ни као саучесника, ни као сведока, ни никог, значи први пут се моје име на листи осумњичених појављује 2013. године када ми је уручено то решење за отварање истраге.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. Хвала. Пре ових догађаја, пре, Ви долазите у Сотин?

Опт. Драган Митровић: Да.

Адв. Војислав Вукотић: Из Вуковара?

Опт. Драган Митровић: Да.

Адв. Војислав Вукотић: Са ким долазите, да ли сами или је неко још са Вама?

Опт. Драган Митровић: Не, више лица је било који смо тада решењем распоређени, решењем тадашњег министра унутрашњих послова распоређени на долазак у Сотин где је требало да се формира полицијска станица Сотин, која је касније формирана званично од 15. новембра.

Адв. Војислав Вукотић: Можете ми рећи, колико се ја сећам Ви сте спомињали неко име, да је са вама дошао неки ваш друг?

Опт. Драган Митровић: Да, дошао је.

Адв. Војислав Вукотић: Заједно, па Вас молим да именујете, ја мислим да је он сведок или није као сведок саслушан?

Опт. Драган Митровић: Станојевић Миодраг је тада дошао са мном и још три, четири лица, стварно не могу да се сетим више имена. Стварно је много прошло.

Адв. Војислав Вукотић: И то је било када?

Опт. Драган Митровић: То је било значи, ја сада не могу да кажем да ли је то било 07. или 08. али ту значи 08. можда.

Адв. Војислав Вукотић: Онда сте Ви са тим људима.....

Опт. Драган Митровић: Са тим људима значи нисам дошао ја сам, нисам дошао својеволјно, дошао сам по вишем наређењу, значи са две стране је постојало то наређење и дошли смо у управу у Сотин, пошто је тамо тада званично постојала само територијална одбрана, требало је да се формира станица полиције, издато је наређење, ја сам само извршио наређење и заједно са осталим људима дошао ту да се формира та станица.

Адв. Војислав Вукотић: А да ли сте након завршених ратних операција долазили у Сотин, и да ли сте били у контакту са неким од саокривљених?

Опт. Драган Митровић: Не. Први пут у свом животу сам видео Сотин тада 08. новембра када сам дошао и након престанка свих тих ратних операција, значи након повлачења више никада нисам био у Сотину, нити сам имао неки контакт са било којим човеком из Сотина било то српске националности, било хрватске, а још мање са неким од овде оптужених.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала. Пре ових догађања да ли сте уопште познавали окривљеног сарадника Милошевића?

Опт. Драган Митровић: Не, први пут сам га упознао значи након мог доласка, исто као и све остале, значи све те људе ја сам из Србије, они су људи тамо из тих крајева тако да....

Адв. Војислав Вукотић: Можете ли нам рећи када сте Ви дошли, када сте се већ срели са тим Милошевићем, у каквој је он функцији био?

Опт. Драган Митровић: Милошевић је био у функцији команданта Територијалне одбране, колико је мени познато, значи то му је била нека званична функција и био је један од водећих људи у том селу, што се тога тиче.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, да ли је поменути господин Милошевић давао било какве налоге посредне, непосредне или не знам шта за обављање одређених неких задатака?

Опт. Драган Митровић: У то време је командир станице милиције био исто Ковачевић Мирко чини ми се, исто мештанин Сотина, Жарко Милошевић је био командир Територијалне одбране и онда су они значи заједно одлучивали и доносили одлуке, издавали наређења и шта ја знам, да би се и то је трајало све до негде краја децембра месеца 1991. Децембра месеца 1991. је дошло званично лице постављено од Министарства из Београда које је преузело дужност командира станице милиције и тада је уствари почело да функционише нормално како би требало, е ту је Милошевић изгубио комплетну команду над селом и над свим, јер тај исти Милошевић, мислим не знам сада да ли је ово предмет или није, углавном уколико је имао неке званичне функције толико је имао и незваничне, јер тај исти Милошевић је имао неку своју екипицу у том селу који су били локални шерифи и тамо радили шта су хтели и како су хтели, мислим доста тога се знало, пар пута смо и ушли у конфликт око неких ствари вамо тамо, али видим да је и доста сведока причало о тим неким стварима, када то буде дошло на ред причаћемо и о томе.

Адв. Војислав Вукотић: Да ли знате господине Митровићу, да ли уопште знате те чињенице да су неки људи цивилне или не знам које друге власти, сачињавали неке спискове за исељавање цивила хрватске националности и за одвајање другог броја цивила за ликвидацију, како је тамо наведено, да ли знате ко је у томе учествовао, а посебно ме занима да ли Ви сте били са тим упознати, да ли Ви неког учешћа у томе имате осим онога што сте рекли да сте путовали са њим?

Опт. Драган Митровић: Не, што се тиче састављања спискова стварно ми није познато ко их је састављао, на којем нивоу су састављани, знам сигурно да је Милошевић вече уочи тог исељења дошао са неким списковима у станицу милиције, та станица милиције је уствари била једна приватна кућа која се састојала из више просторија и онда је једна просторија била за тог комадира милиције поменутог Ковачевића, отишли су тамо, причали шта су причали, тамо нико није присуствовао осим тог командног кадра, након тога су дошли у једну просторију која је била заједничка просторија као дежурана и ту су нам саопштили да ће сутрадан да дође до исељења одређеног броја лица која се налазе на списковима и да ће нама припадницима милиције бити додељен по један територијалац, ми ћемо ићи са тим територијалцем у обезбеђење од куће до куће по списку и обавештавати људе да се скупе у центар села и да их из центра села пропратимо до Шида.

Адв. Војислав Вукотић: И ви сте их пропратили?

Опт. Драган Митровић: Ми смо то и урадили као што сам и рекао, значи не знам ко је сачињавао спискове, где су сачињавани.

Адв. Војислав Вукотић: И ко је одлучивао?

Опт. Драган Митровић: Нама је то изнео Милошевић и Ковачевић.

Адв. Војислав Вукотић: Је ли то било неко гласање? По изјави некој?

Опт. Драган Митровић: Не знам стварно, стварно немам сазнања о томе.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. Хвала. Само још, нешто господине Митровићу, везано за ову тачку 3, овде је било, у предмету постоје подаци да сте Ви познавали

оштећену Мирјану Рагуж, па Вас молим да кажете да ли, постоје чак, у тим подацима произилази, тако што сте се Ви са њом забављали?

Опт. Драган Митровић: Да, да смо били чак у некој љубавној афери.

Адв. Војислав Вукотић: Да то објасните, да ли сте је уопште познавали и да ли сте ево и ово друго што сам навео?

Опт. Драган Митровић: Већ сам рекао, значи први пут је моја нога крочила у Сотин новембра месеца 1991. године, а дошавши тамо смештен сам у ту исту кућу, зграду полицијске станице, тамо сам јео, пио, спавао, осим када сам био на дужности, сво време сам проводио тамо. Од поменутих мештана српске националности познавао сам људе из станице полиције и познавао сам можда 15-20% људи српске националности из села, из Територијалне одбране, значи људи са којима сам имао свакодневне контакте. Исто тако у војној команди сам познавао пар људи пошто смо тамо одлазили када је било потребно истребовати неку пропусницу за излазак ван села, за улазак шта ја знам. Од лица хрватске националности нисам познавао апсолутно никога осим пар жена које сам виђао у градској кафани, тј. у сеоској кафани која је у то време служила као заједничка менза где се делила храна за цело село и за полицију и за војску и за територијалну одбрану и шта ја знам пар пута сам одлазио тамо на ручак, на тај кувани оброк, тамо сам виђао пар пута две, три, четири женске особе, да ли су оне биле хрватске националности, да ли су оне биле српске националности, мени стварно никада није познато. Могуће је да сам некад у шали, шта ја знам, добацио неку реч јер стварно је ретко тамо видети жену шта ја знам у таквим ситуацијама, у таквим временима, ако је то неко, ако је можда та Мирјана Рагуж, Рагуш како сте рекли, и била присутна тамо и ако је то неко схватио као љубавну аферу, онда је вероватно то о чему се прича.

Адв. Војислав Вукотић: Ја Вас само питам директно да кажете.....

Опт. Драган Митровић: Не, мислим, значи ја....

Адв. Војислав Вукотић: Контакте личне, личне са њом?

Опт. Драган Митровић: Апсолутно не. Не са том Мирјаном него ни са једним лицем хрватске националности.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. Ево да скратимо ја ћу једним питањем обухватити, да ли сте пре самих догађања предметних познавали Драгана Лончара, Мирка Опачића, а за Милошевића сам питао колико се сећам.

Опт. Драган Митровић: Као што сам већ рекао значи никог од тих људи нити сам чуо за њих нити видео у животу пре мог доласка у Сотин, нити након престанка ратних операција, тј. не након престанка ратних операција, него када се једноставно моја дужност у Сотину завршила, ја сам прекомандован тада на неке друге дужности, пребачен сам у Борово Село у одељење Министарства унутрашњих послова, одатле сам пребачен у Книн и шта ја знам значи после тога ја више те људе нити сам видео нити сам чуо за њих.

Адв. Војислав Вукотић: Господине Митровићу хвала Вам, ја немам више питања.

Председник већа: Хвала колега Вукотићу. Тужиоче изволите, је ли имате питања за оптуженог?

Заменик тужиоца: Имам, каже у свом исказу данас и у одбрани да је његова нога први пут дошла у Сотин у новембру месецу и каже да постоји могућност да је он учествовао у једном сличном догађају као што је овај догађај под тачком 1 јер је ишао често у тај претрес терена и тако, али то није могло бити у октобру него је могло бити само у новембру, ајде да нам исприча окривљени у каквом је то претресу терена био и шта се тада десило ако каже да је учествовао у једном сличном догађају, који је то сличан догађај?

Председник већа: Немојте молим Вас колега има право на питање. Изволите.

Опт. Драган Митровић: Ја као што сам рекао значи учествовао сам у више претреса, не у једном претресу терена, у једном сличном догађају.

Заменик тужиоца: Шта то значи сличном догађају?

Опт. Драган Митровић: Па значи подудара се са неким питањима која је мени постављао тужилац тада....

Заменик тужиоца: Нисам био у том предмету тада, кажите.

Опт. Драган Митровић: Добро, нисте били, био је колега, значи јесам једне прилике, не једне прилике, то јест више пута био али једном приликом, приликом претреса терена уз обалу Дунаву, ја сад не могу да вам лоцирам да ли је то био Вучедол, да ли је то била Водица или која, јер обала је велика, држали су ту велики појас под нашом контролом, пријављено да су нека лица бежећи напуштајући положај, хрватске националности из Вуковара, прошла Дунавом кроз Вучедол, преко једне контроле коју је држала војска тада или територијална одбрана, ко је држао, да су упали у, не у Сотин, него у да ли Ловас или не знам, неко село, више ни ја не могу да се сетим, да су тамо пар пута пуцали у вечерњим сатима и да се највероватније налазе у неким земуницама или викендицама на обали Дунава. Прикупило се нас петнаестак, двадесетак, колико већ, што територијалаца, што полицајаца.

Заменик тужиоца: Ко је ишао тад с вама?

Опт. Драган Митровић: Ишло је доста људи.

Заменик тужиоца: Имена?

Опт. Драган Митровић: Имена? Ишао је Милошевић, као што се спомиње, ишао је тај Цволе, као што сте спомиње, ишао је Станојевић колега који је дошао заједно са мном у станицу милиције, ишло је ту још сигурно пет-шест милиционера, можда и више, ишло је још једно десетак територијалаца, не могу ни да се сетим стварно имена, ни ко, ни шта, то је отприлике што знам по именима.

Заменик тужиоца: Шта се дешава?

Опт. Драган Митровић: Ишли смо у претрагу терена, значи ради се о једном стрмом терену који се налази на обали Дунава, обрастао шумом, шикаром, нормално распоређени у стрелце. Шта значи распоређени у стрелце? Удаљени један од другог два-три метра, држећи се у равној линији, значи имаш контакт са оним првим лево и са првим десним и то је све. Шуњали смо се вамо-тамо сигурно једно два сата по том терену по тој шуми и одједном дошло до испаливања једног кратког рафала, након тога нормално залегли смо...

Заменик тужиоца: Са чије стране?

Опт. Драган Митровић: Не могу да дефинишем, ја знам пуцао нисам ја и пуцао није мој леви и мој десни.

Заменик тужиоца: Да ли знате да ли је то пуцао неко из ваше групе ко је ишао на претрес терена или неко са супарничке стране, ајде да кажем, од тих који се крију евентуално?

Опт. Драган Митровић: Не могу, значи ја не могу да кажем нити да је са хрватске стране дошло, нити са наше стране. Један рафал, било је ту након тога још два-три кратка рафала, кратка размена ватре.

Заменик тужиоца: Је ли неко рањен, погођен?

Опт. Драган Митровић: Са наше стране нико није рањен. Након, можда, 7, 8, 10 минута након престанка те ватре устао сам из позиције где сам био, зачуо сам галаму ниже доле, значи према Дунаву, потрчао сам доле нормално да видим шта се дешава да ли је неко повређен, шта се десило, вамо-тамо, као што сам стрчао ја, стрчало је још пар лица доле и тада су се на земљи налазила два леша.

Заменик тужиоца: Јесте ли видели те лешеве?

Опт. Драган Митровић: Видео сам, можда са даљине.

Заменик тужиоца: Којег пола, да ли се сећате?

Опт. Драган Митровић: Пошто ми је тужилац тада поставио конкретно питање да ли је то био женски пол, да ли је то био мушки пол, један женски, један мушки, ја сам одговорио „Да, била је једна особа женског пола, једна особа мушког пола“.

Заменик тужиоца: Ја Вас то не питам што Вас је јавни тужилац, него питам чега се Ви сећате?

Опт. Драган Митровић: Два леша.

Заменик тужиоца: Два леша.

Опт. Драган Митровић: Значи не могу да Вам тачно дефинишем, особе су биле у војним ветровкама, било је хладно, калашњиков је лежао поред њих и изнад тих особа у раскорак су стајали Жаре и Цволе.

Заменик тужиоца: Који Жаре?

Опт. Драган Митровић: Милошевић Жарко, окривљени сарадник и Цволе и још ту пар лица.

Заменик тужиоца: Јесте ли Ви пуцали том приликом?

Опт. Драган Митровић: Не.

Заменик тужиоца: Јесте ли Ви пуцали том приликом?

Опт. Драган Митровић: Не.

Заменик тужиоца: Како сте били обучени Ви тада?

Опт. Драган Митровић: Како сам био обучен?

Заменик тужиоца: Да. Војна, цивилна одећа?

Опт. Драган Митровић: Војна униформа.

Заменик тужиоца: Оружје јесте ли имали?

Опт. Драган Митровић: Да.

Заменик тужиоца: Кратка, дуга цев?

Опт. Драган Митровић: И дуга и кратка.

Заменик тужиоца: Шта? Шта од дуге цеви?

Опт. Драган Митровић: Аутоматску пушку.

Заменик тужиоца: Какву?

Опт. Драган Митровић: Какву?

Заменик тужиоца: Да.

Опт. Драган Митровић: Са преклапајућим кундаком.

Заменик тужиоца: Са преклапајућим кундаком, не са дрвеним?

Опт. Драган Митровић: Не.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт. Драган Митровић: Са преклапајућим кундаком, пиштољ, у принципу ми је то било наоружање.

Заменик тужиоца: Добро. Реците ми, ова лица за које сте рекли, који седе с Вам ту данас и која су оптужена, нисте их познавали пре ових догађаја, касније сте их упознали, рекли сте у Вашем исказу да је окривљени сарадник био то што је био.

Опт. Драган Митровић: Да.

Заменик тужиоца: Ова остала лица шта су била тада у то време?

Опт. Драган Митровић: Лица која се налазе овде?

Заменик тужиоца: Јесте.

Председник већа: Која су на оптужници.

Заменик тужиоца: Драган Лончар?

Опт. Драган Митровић: Драган Лончар је био припадник територијалне одбране колико је мени познато.

Заменик тужиоца: Мирко Опачић?

Опт. Драган Митровић: Мирко Опачић се налазио у месној заједници.

Заменик тужиоца: Шта?

Опт. Драган Митровић: Шта је вршио тамо какву дужност стварно не знам.

Заменик тужиоца: Цивилно лице, војно лице, шта?

Опт. Драган Митровић: Па у то време већина лица је била у војним униформама, значи ко је био у СМБ униформи, ко је био у маскирној униформи...

Заменик тужиоца: Како га се Ви сећате из тог времена обученог?

Опт. Драган Митровић: Па нисмо имали нешто много сусрета тако да га не могу, не могу да Вам кажем ни да је носио одело, ни да је носио комплетну униформу, ни да је носио само ветровку...

Заменик тужиоца: А шта је радио у месној заједници? Да ли се сећате тога?

Опт. Драган Митровић: Не знам.

Заменик тужиоца: Које својство је имао?

Опт. Драган Митровић: Не знам. Знам да је био у месној заједници, а шта, да ли је био председник, секретар, подсекретар, благајник, члан, шта већ, како...

Заменик тужиоца: Да ли је он имао неких контаката са јединицом у којој сте Ви били тад, ајд да кажем тако?

Опт. Драган Митровић: Не.

Заменик тужиоца: Са станицом милиције је ли имао неке везе?

Опт. Драган Митровић: Директне везе никакве није имао, нити он, нити било ко из месне заједнице, осим контаката са командиром тадашњим, говорим, Ковачевићем.

Заменик тужиоца: Само ми одговорите шта Вас питам, немојте даље.

Опт. Драган Митровић: Не, не.

Заменик тужиоца: Да ли је он имао неке везе са територијалном одбраном?

Опт. Драган Митровић: Да, да.

Заменик тужиоца: Какве?

Опт. Драган Митровић: Па имао је ту везу пошто се команда територијалне одбране Сотина и месне заједнице налазила у истој згради, значи у истој кући.

Заменик тужиоца: Осим тога што су се налазиле у истој згради да ли има неке друге везе?

Опт. Драган Митровић: Не знам.

Заменик тужиоца: Не знате?

Опт. Драган Митровић: Не знам.

Заменик тужиоца: Да ли је имао неке саветодавне, наредбодавне или било какве релације везано за територијалну одбрану?

Опт. Драган Митровић: Не знам, као што сам поновио мој боравак се тамо сводио на боравак у станици где сам се налазио и на извршењу задатака. Значи ја сам и спавао тамо...

Заменик тужиоца: Који су Вам задаци?

Опт. Драган Митровић: Молим?

Заменик тужиоца: Који су Вам задаци били?

Опт. Драган Митровић: Задаци? Па, рецимо била је претрага терена, чишћење терена, држање пунктова, било је три контролно пропусна пункта која смо држали 24 сата.

Заменик тужиоца: Где сте држали пункт?

Опт. Драган Митровић: Држао се пункт према Вуковару, држао се пункт према Опатовцу и држао се пункт према Шиду.

Заменик тужиоца: Јесте ли ви били на свим тим пунктовима?

Опт. Драган Митровић: Да.

Заменик тужиоца: И како се сад на тим пунктовима одвија живот у смислу проласка возила, цивила, значи физичких лица, возила, како то иде?

Опт. Драган Митровић: Па већ сам поменуо, значи у то време ни једно лице није могло да прође нити да уђе у село, нити да изађе из села уколико није имало посебну дозволу.

Заменик тужиоца: Ко је издавао дозволе?

Опт. Драган Митровић: Дозволе у то време је издавала команда војске, значи само са војном дозволом.

Заменик тужиоца: Само са војном дозволом?

Опт. Драган Митровић: Само са војном дозволом која је потписана и оверена од стране војске је могло да се врши пролаз кроз село, транзит, улаз, излаз, значи на сваком пункту.

Заменик тужиоца: Значи Ви контролишете ако има неко пропусницу такве врсте пуштате га, ако нема?

Опт. Драган Митровић: Ако нема, враћамо назад, хапсимо, приводимо, зависи све у ком својству је лице, ко је, шта је.

Заменик тужиоца: А рецимо када иде лице само, значи, то тако иде, а шта се дешава кад је оно у возилу, да ли треба и дозвола за возило да изађе напоље или не? Објасните нам.

Опт. Драган Митровић: Возило се зауставља, контролише се возач и остала лица уколико се налазе у возилу и у пропусници мора да децидно пише значи „Петровић Петар са личним наоружањем, пушком, пиштољем, већ чиме је наоружан и са возилом марке регитарски број“.

Заменик тужиоца: Значи то све се састоји у тој војној потврди?

Председник већа: Пропусници.

Опт. Драган Митровић: Све се то састоји у тој пропусници и такво лице може да прође, уколико долази Петровић Петар али долази „Југом“ уместо са камионом, значи Петровић Петар не може да прође, нешто је сумњиво, проверава се...

Заменик тужиоца: Да Вас питам када пролази, рецимо, војно возило...

Опт. Драган Митровић: Добро.

Заменик тужиоца: Да ли је то исти режим који сте описали или не? Значи, ајд сад узмимо пример пролазни војни...

Опт. Драган Митровић: Да, да, разумем, разумем питање.

Заменик тужиоца: Војно возило санитетско.

Опт. Драган Митровић: У принципу уколико знамо човека који управља није се заустављало, значи неког ко свакидашње пролази. Уколико је неко лице са другог подручја, уколико је организована колона возила ми заустављамо само прво возило, то прво возило нормално има пропуснице за сва остала возила и шта ја знам, уколико је појединачно опет погледамо и то је то.

Заменик тужиоца: Је ли то исти режим за све те пунктове који су на линији према Опатовцу или према...

Опт. Драган Митровић: Да, да. Јер, шта сам заборавио да кажем, значи на тим пунктовима је било мешовито, значи било је и припадника територијалне одбране и припадника војске и припадника полиције. Посао милиционера на том пункту или полицајца, пошто је у то време била милиција, није била полиција.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт. Драган Митровић: Зато се тако изражавам, је био да контролише папире, а са стране су стајали територијалац и војник који су пазили да не дође до неког инцидента.

Заменик тужиоца: Само ми реците, можда сам пропустио, можда сам испустио нисам чуо, ако сте рекли онда не мора ни да се одговара, Ви сте били у станици милиције је ли тако?

Опт. Драган Митровић: У станици милиције.

Заменик тужиоца: Јесте ли сво време у истом, у ком статусу у станици милиције? Обичан милиционер или нека, како се то зове, командир одељења или командир вода или?

Опт. Драган Митровић: Обичан милиционер. Не, не, није тамо било тога, значи постојао је командир полиције, постојао је заменик командира станице.

Заменик тужиоца: Ко је био командир полиције за време Вашег боравка, је ли то исто лице?

Опт. Драган Митровић: То лице је Ковачевић Мирко, значи када сам дошао Ковачевић Мирко, а његов заменик је био Мијаковац Жељко, чини ми се.

Заменик тужиоца: Ви сте рекли да сте од новембра па до?

Опт. Драган Митровић: Од новембра па до, не знам, тамо до '92.године, '93.

Заменик тужиоца: Добро. Вратимо се само назад, значи када пролази кроз те пунктове где сте ви, војно возило, на пример камион, исти је режим тако као што сте описали?

Опт. Драган Митровић: Кажем, уколико то војно возило не пролази свакодневно, уколико тај возач не пролази свакодневно, значи непознато ми делује, ја сам такво возило заустављао.

Заменик тужиоца: Да ли се то исто односи и на евентуални пролазак радне машине?

Опт. Драган Митровић: Наравно.

Заменик тужиоца: Исто?

Опт. Драган Митровић: Значи свако возило, цивила, пешака, војника.

Заменик тужиоца: Реците ми, ова лица оптужене остале рекли сте од кад их познајете и то све, у каквим сте односима били с њима и у каквим сте односима сада? Да ли сте у завади, да ли нисте у завади, да ли сте у свађи, у том смислу?

Опт. Драган Митровић: Да, као што сам рекао значи све те људе сам упознао први пут тамо након мог доласка.

Заменик тужиоца: То сте рекли.

Опт. Драган Митровић: Након мог одласка их више нисам ни виђао, нити одржавао било какве контакте, ни телефонске, ни личне, ни писмене, шта ја знам, тако да једноставно нисам у некој завади ни са ким од њих, осим кажем са Милошевић Жарком сам пар пута ушао у неки вербални дуел, нити је то био неки физички конфликт, шта ја знам, али је било типа оно шта се тебе тиче, ти си дошао ко зна где, вамо-тамо, ми знамо ко је ко овде, ко је шта, ми радимо наш посао и то је, значи вербални дуели.

Заменик тужиоца: Реците ми молим вас да ли Ви познајете из тог времена, наравно, он је сведочио у овом предмету, сведок Предраг Безбрадица?

Опт. Драган Митровић: Да.

Заменик тужиоца: Знате ко је тај човек?

Опт. Драган Митровић: Да.

Заменик тужиоца: Ко је он био тада?

Опт. Драган Митровић: Припадник полиције.

Заменик тужиоца: У каквим сте односима с њим?

Опт. Драган Митровић: Нормалним, значи никад нисмо...

Заменик тужиоца: Никаквој завади, ништа?

Опт. Драган Митровић: Не.

Заменик тужиоца: Добро. Рекли сте да сте ишли везано сад за ову тачку 3 и за то исељавање тих људи, прављен по тим списковима и тако даље, како је долазило до окупљања тих људи, скупљања или већ не знам који термин да употребим а да се нико не осети погођеним, значи како ви идете по та лица, како се она окупљају, како их ви доводите или већ како то иде, колико вас иде?

Опт. Драган Митровић: Говорећи, мислите на овај спорни догађај?

Заменик тужиоца: Да, да.

Опт. Драган Митровић: Па решено је тако значи да идемо у групи по тројица, два припадника полиције, милиције, и један припадник територијалне одбране, уколико су милиционери са стране. Уколико су милиционери били из села онда је вероватно било другачије.

Заменик тужиоца: Колико сте ви људи на такав начин довели или већ како?

Опт. Драган Митровић: Нисмо привели ни једно, значи лица се нису приводила, лица су се обавештавала у року од два сата морате да дођете у центар села.

Заменик тужиоца: Значи ви не доводите никог, они сами дођу?

Опт. Драган Митровић: Они сами долазе, значи одлазимо од куће до куће, свако је добио улицу своју, шта ја знам, две или већ колико.

Заменик тужиоца: Колико је трајао тај ваш пролазак кроз село и то све?

Опт. Драган Митровић: Па неких сат и по отприлике, два, отприлике толико времена колико смо и давали за обавештење, направимо круг, вратимо се у центар села.

Заменик тужиоца: Колико је тих људи дошло ту?

Опт. Драган Митровић: Тада је било три аутобуса.

Заменик тужиоца: За три аутобуса?

Опт. Драган Митровић: Да, е сад да ли су они сви били пуни, да ли нису, не могу да вам гарантујем. Тај аутобус који сам ја пратио је био пун, значи ја сам стојао у аутобусу, сећам се.

Заменик тужиоца: Идете до Шида?

Опт. Драган Митровић: Идемо до Шида, значи возач вози, ја сам стојао као физичко обезбеђење.

Заменик тужиоца: Кад ви одлазите са тим аутобусом?

Опт. Драган Митровић: Па, након 12 сати, значи у неким поподневним сатима одлазимо, та возња траје колико траје, не знам, сат, сат и по.

Заменик тужиоца: Кад се ви враћате назад?

Опт. Драган Митровић: И враћамо се у вечерњим сатима.

Заменик тужиоца: И коме сте их ви одвели, где су они отишли?

Опт. Драган Митровић: На железничку станицу.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт. Драган Митровић: Аутобус је паркиран тамо код железничке станице у Шиду, људи су сишли, речено им је „заборавите где сте били, идите у Хрватску, овде више немате шта да тражите“ и...

Заменик тужиоца: Да ли ви знате шта се дешавало,односно да ли знате уопште по вашем повратку, да ли сте чули за тај догађај из тачке 3 оптужнице?

Опт. Драган Митровић: Конкретно значи нешто....

Заменик тужиоца: Да се десило са неким лицима, смртно страдање?

Опт. Драган Митровић: Нисам, конкретно значи детаље неке, вамо, тако везано тачно за тај догађај нисам, али значи све време боравка тамо пошто је то, то су биле у то време ратне операције, значи то није било време примирја, то је било време пуцања, нон стоп се говорало о неким стварима, нон стоп се ту ишло у некаква чишћења, нон стоп је ту долазило до неких пушкарања.

Заменик тужиоца: Не, не, конкретно само за ову тачку 3 да ли сте чули да су нека лица тамо страдала, на који начин и то све?

Опт. Драган Митровић: Не, једноставно чуо сам да су нека лица нестала.

Заменик тужиоца: Реците ми нешто о томе.

Опт. Драган Митровић: Само је то значи, фале пар лица, пар лица је нестало из села.

Заменик тужиоца: Пар лица, шта значи пар лица? Два или више?

Опт. Драган Митровић: Значи не два, не четири, не десет него пар, буквално тако.

Заменик тужиоца: Дајте ми одредницу за вас шта значи пр?

Опт. Драган Митровић: Исто што и за вас значи, мени је речено...

Заменик тужиоца: За мене пар значи два. Пар ципела на пример.

Опт. Драган Митровић: Али мени је речено исто као што сад ја вама значи преносим, пар лица је нестало из села.

Заменик тужиоца: Ви сте у милицији, Ви сте у станици милиције, чујете за нестанак лица, шта Ви предузимате?

Опт. Драган Митровић: Поступам по наређењу.

Заменик тужиоца: Ништа друго?

Опт. Драган Митровић: Самоиницијативно не могу.

Заменик тужиоца: Јесте ли се распитивали која су то лица, колики је број, идентитет тих лица?

Опт. Драган Митровић: Није ми познато да ли је вршена нека истрага од стране командира или помоћника командира.

Заменик тужиоца: Не, не, да ли се ви интересујете?

Опт. Драган Митровић: Ја конкретно не.

Заменик тужиоца: Добро, не.

Опт. Драган Митровић: Конкретно тада у то време размишљао само да сачувам главу на раменима и да извршим то наређење које ми се ставља.

Заменик тужиоца: Чини ми се да вас је бранилац питао а да нисте одговорили у односу на окривљеног сарадника, да ли је он вама наређивао, да ли је имао такво овлашћење у то време?

Опт. Драган Митровић: Као што сам већ рекао командир Ковачевић, тадашњи командир који је био кад сам ја дошао, када сам га затекао је био до децембра месеца, до пред крај децембра месеца, након њега долази лице из Београда, које преузима дужност, значи до тада је било неких тако да кажем можда команди, можда, али не у смислу ти мораш то, шта ја знам, него једноставно команду и контролу те полицијске станице су вршили заједнички Ковачевић и Милошевић.

Заменик тужиоца: Ајте нам објасните како је то ако постоји територијална одбрана, ако постоји милиција, да ли је то однос равноправних субјеката или неко наређује другоме, или како то иде. Тамо сте били, у то време знате.

Опт. Драган Митровић: У принципу је то био однос равноправни субјеката који су се састојали из истог језгра, значи команда територијалне одбране, команда станице милиције у то време до краја децембра, та месна заједница, значи команду структуру су чинила лица из тог места, тамо јесте било нас четири, пет људи са стране који смо дошли, али ми смо ту дошли као обични милиционери, ми смо ту дошли на туђи терен, ми ту нисмо могли да спроводимо своју власт, значи био је званично постављен командир, е тек након доласка званичног постављења командира из Београда, Лацковић Ђуре, тек након тога је успостављена друга хијерархија.

Заменик тужиоца: Мене интересује ово време на које се односи оптужница.

Опт. Драган Митровић: Оптужница, да.

Заменик тужиоца: Каква је ситуација тамо била, да ли вама Милошевић или неко из територијалне одбране може да нареди шта да радите?

Опт. Драган Митровић: Не може нико из територијалне одбране да ми нареди ништа.

Заменик тужиоца: Али опет сте нешто рекли у смислу да сте нека наређења од њега добијали али овако?

Опт. Драган Митровић: Јесмо, јесмо али никада од Милошевића само, него значи када су Милошевић и Ковачевић били заједно договори су вршени у тој некој командирској соби која се тамо налазила, тамо у тој кући где се налазила станица и након тога су излазили и рекли ти Драгане радићеш ово, ти Перо радићеш ово, Ђоко радићеш оно.

Заменик тужиоца: И кад они то кажу, јел се дешава некад да вам то каже Милошевић, окривљени сарадник уради то, уради ово и не знам ни ја шта?

Опт. Драган Митровић: Да. Дешава се да он допуни Ковачевића или да Ковачевић допуни њега и шта ја знам, значи заједнички су отприлике сарађивали су, значи комплетно.

Заменик тужиоца: А да вам се рецимо он обрати јел ви имате могућност да одбијете то или да не знам ни ја, или поступате по томе, јел било таквих случајева, у ствари то ме занима.

Опт. Драган Митровић: Не, не, значи неких случајева да смо ми ушли у конфликт ти мораш да урадиш ово, да ја то нисам хтео или шта ја знам, одбијао, није било.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт. Драган Митровић: Кажем тек након устројства, након доласка тог командира, значи крајем '91., почетком '92., то је постојала права станица милиције, значи са, већ се другачије радило и у селу и поступало, нити је Месна заједница више могла да ради шта је хтела нити...

Заменик тужиоца: Разумео сам, разумео сам. Добро, немам више питања.

Председник већа: Хвала лепо тужиоче. Реците. Укључите и само се представите због транскрипта.

Адв. Војислав Вукотић: Да само замолим, да поставим једно додатно питање ако је могуће.

Председник већа: Реците.

Адв. Војислав Вукотић: Ево о чему се ради, господине Митровићу на питање тужиоца рекли сте да сте били на оном претресу терана, да то сад не образлажем. Мене занима само чини ми се да нисте рекли, можда сте, ако сте рекли ви ме исправите. Када се то догађало?

Опт. Драган Митровић: Могло је да се догађа тек након мог доласка у Сотин, значи после 08. новембра, током месеца новембра, током месеца децембра, тада, након ослобађања Вуковара, значи чак и у јануару је било чишћења.

Председник већа: Значи могло је и у новембру и у децембру?

Опт. Драган Митровић: Да.

Председник већа: Тако се изјашњава.

Адв. Војислав Вукотић: Значи и новембру и децембру?

Опт. Драган Митровић: И у јануару је чак било чишћење још увек, шта ја знам.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала вам, хвала вам.

Председник већа: Пуномоћник оштећених јел имате питања нека? Изволите.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добар дан. Имала бих за Влас пар питања. Објасните ми молим Вас шта подразумевате под тим чишћење терена, шта сте ви конкретно радили тада?

Опт. Драган Митровић: Шта се подразумева под појмом чишћења терена?

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Да, да.

Опт. Драган Митровић: Под појмом чишћења терена сматрам значи пречешљавање једног одређеног дела територије, да ли је то село, да ли је то ван села, да ли је то шума, обала реке, шта је већ, небитно, значи где се иде у детаљан претрес свих објеката који се налазе на том терену и траже се одређена лица, траже се наоружана лица хрватске националности.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Ако нађете таква лица како се поступало даље?

Опт. Драган Митровић: Па обично долази до рецимо конкретно као што сам и навео дошло је до једне размене ватре након стишавања ватре дешавало се да буде, конкретно тада два лица хрватске националности су погинула, значи ја не могу да кажем ко је пуцао на њих, шта, како, значи размена је била, дешавала се ситуација...

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Јесте ли више пута имали ситуације да...

Опт. Драган Митровић: Не у Сотину, имао сам такве ситуације у Вуковару и у другим местима, шта ја знам, дешавало се да буде жртава са наше стране, дешавало се да буде жртава са њихове, значи то је једна претрага терена који се сматра да је под нашом контролом, неко се убаци у тај терен.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро, јесте ли некада привођили неког ког сте затекли тамо у тој претрази, у претресу терена?

Опт. Драган Митровић: Дешавало се и таквих ситуација је рецимо да се нађе.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: А коме сте их предавали, каква је била процедура кад неког затекнете?

Опт. Драган Митровић: Процедура је била да се приведе лице у станицу полиције и касније иде на ту обраду коју врши командир или ко већ.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Реците ми молим вас за поступак на контролном пункту, рекли сте када наилази војно возило уколико познајемо лице, ви сте често били на тим пунктовима?

Опт. Драган Митровић: Да, већину времена које сам проводио тамо сам био на пункту, да.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: За војна возила, шта је било у селу, јесу ли имали камионе?

Опт. Драган Митровић: Имали су, у селу је значи била војна команда...

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Не, не, питам Вас само познато Вам је или јесте?

Опт. Драган Митровић: Имали су, имали су своја возила нормално, имали су пинц гауре, имали су камионе, мање, веће, санитарска возила.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Јесте ли познавали те возаче?

Опт. Драган Митровић: Па пазите, познавали смо возаче који су се свакодневно кретали рецимо пошто у то време није било возила неких цивилних, није било нешто претерано и то возило које је било није било горива за та возила онда се често дешавало да војска уступа своје возило месној заједници, територијалној одбрани, станици милиције за превоз неког болесника, у Шид или у Товарник, и шта ја знам.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро, када наиђе војно возило ви познајете возача не тражите дозволу или тражите?

Опт. Драган Митровић: Па уколико га познајем лично знам да то лице иде по хлеб или по храну или тако.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Не, питам тражите дозволу, не тражите?

Опт. Драган Митровић: Не.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Питате га где идеш, зашто идеш?

Опт. Драган Митровић: Где си, како си, идеш по хлеб, идем, идеш по храну, идем по воду или по шта.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Конкретно не проверавате ништа?

Опт. Драган Митровић: Да, нема потребе.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Не контролишете никакву документацију? Добро. Још бих имала питање за одлазак људи аутобусима, то је како сте рекли било организовано, никаква контрола није била преко пунктова?

Опт. Драган Митровић: Није, није заустављано зато што су били под директном, под обезбеђењем полиције, ти аутобуси су ишли под полицијским обезбеђењем.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Кад кажете полицијско обезбеђење на које конкретно мислите?

Опт. Драган Митровић: Па физичко обезбеђење милиционера, као и ја значи, у сваком аутобусу је било...

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Хтела сам да вас питам да ли је војна полиција или станица милиције?

Опт. Драган Митровић: Не, не, цивилна, значи станица милиције Сотин у униформама полиције, наоружани, по два лица у аутобусу.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: И све до Шида без икаквих проблема кроз све контролне пунктове?

Опт. Драган Митровић: На сваком контролном пункту смо заустављани осим на Сотиначком, значи то се знало за догађај, ту нас нису зауставили на излазу већ на следећем пункту смо заустављани и сваком наредном, нормално увек је из првог возила излазио неко да објасни о чему се ради, рампа је dizана.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: А реците ми на осталим контролним пунктовима исто је састав био милиција, војска, ТО, дал` сте то уочили?

Опт. Драган Митровић: Претежно, претежно.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Претежно.

Опт. Драган Митровић: Претежно значи, у ствари да, свуда, чак и у Шиду на српској страни је исто било и полиције и војске.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Имала бих још једно питање. Рекли сте тек када је тамо крајем '91., дошао из Београда човек, ви сте га означили као правог командира те ваше станице милиције рекли сте нити је више месна заједница могла да ради шта је хтела. Шта сте под тим подразумевали, онсон шта је то пре радила месна заједница а после није могла?

Опт. Драган Митровић: Па управо то што ме је тужилац питао да је рецимо можда Милошевић могао па да дође да он сугерише.

Председник већа: Нисам Вас чула.

Адв. Душан Игњатовић: Нетачно је предочавање, није реко ништа у вези са месном заједницом да је радила шта је хтела.

Председник већа: Да, да, није шта је хтела, да, није тако речено. Дајте конкретно питање. У реду је.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро, преформулисаћу га. Шта је месна заједница радила пре, а после, коју сте разлику Ви уочили?

Опт. Драган Митровић: Па уочио сам разлику у томе....

Председник већа: Да ли сте уочили неку разлику у понашању месне заједнице пре и након доласка?

Опт. Драган Митровић: Уочио сам разлику, разлика је управо била у томе као што сам одговорио мало пре на питање тужиоца, није више могао Милошевић да дође и да сугерише нешто тадашњем командиру Лацковићу, еј знаш Лацковићу ајмо да урадимо ово, ајде ово, ајде оно брате мој.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Другим речима строго су биле подељене надлежности?

Опт. Драган Митровић: Знало се, Лацковић је примао наређења из Вуковара, пошто смо ми били одељење милиције, а нисмо били станица, ми смо били одељење милиције вуковарске станице. Значи Станица милиције Вуковар, Одељење милиције Сотин, директна наређења су примана из Вуковара, у Вуковар су сва та, не знам одакле...

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: У реду хвала вам, немам више питања.

Председник већа: Хвала колегице. Пошто су доста колеге исцрпеле ја ћу вас само још нешто питати па ћу онда дати одбрани право да вас пита. Реците ми овако Митровићу, да ли сте ви познавали пре ових догађаја Стјепана Штера и Снежану Блажевић?

Опт. Драган Митровић: Не.

Председник већа: А ове оштећене који су наведени под тачком 3.оптужнице, ради се о 13 лица цивила, несрпске националности да ли сте неког од њих познавали?

Опт. Драган Митровић: Не.

Председник већа: Добро, и још једно питање, ви сте упознати са списима предмета, имали сте право све да разгледате, све доказе који се налазе у списима, видели сте да вас ту терети не само окривљени сарадник Жарко Милошевић него има и сведока који вас терете, па вас ја сад питам, јел постоји неки посебан разлог због чега вас окривљени сарадник Милошевић терети?

Опт. Драган Митровић: Кажем, значи зле крви неке...

Председник већа: Ви кажете били сте с њим у неким вербалним два, три пута контактима.

Опт. Драган Митровић: У вербалним сукобима смо били, али...

Председник већа: Неких других разлога нема?

Опт. Драган Митровић: Нисмо се ништа једно другом нешто замерили тако да неznam, не видим разлог.

Председник већа: Не видите разлог јел?

Опт. Драган Митровић: Вероватно он зна шта су разлози, шта је, како, мотиви.

Председник већа: Добро. Да видимо одбрана, браниоц оптуженог Драгана Лончара јел има питања за Митровића.

Адв. Горан Фолић: Господине Митровићу рекли сте да сте ви мог браћеника упознали тек по доласку у Сотин?

Опт. Драган Митровић: Да.

Адв. Горан Фолић: Рекли сте ми да нисте сигурни да ли је он био члан територијалне одбране?

Председник већа: Не, рекао је да је био члан територијалне, односно припадник територијалне одбране.

Адв. Горан Фолић: Није сигуран.

Председник већа: Нисам то чула да је...

Опт. Драган Митровић: Рекао сам да мислим да је био припадник територијалне одбране.

Председник већа: Да мисли, добро.

Адв. Горан Фолић: Хоћете ми рећи рекли сте да је седиште команде било у некој приватној кући?

Опт. Драган Митровић: Да.

Адв. Горан Фолић: Кога сте виђали у тој приватној кући?

Опт. Драган Митровић: Мислите на седиште команде војске или територијалне одбране?

Адв. Горан Фолић: Рекли сте да је у некој командној соби да је седео Ковачевић и Милошевић?

Опт. Драган Митровић: То је било у станици милиције у командној соби, значи у истој улици ниже можда десет кућа са преке стране се налазила команда територијалне одбране и штаб месне заједнице.

Адв. Горан Фолић: Јесте ли ишли ви у ту кућу где је било седиште територијалне одбране?

Опт. Драган Митровић: За сво време мог боравка тамо једном сам само ушао.

Адв. Горан Фолић: И кога сте затекли тад?

Опт. Драган Митровић: Нисам ушао у канцеларију био сам у дворишту, у ајмфору неком.

Адв. Горан Фолић: Рекли сте да сте примали наређења од вашег претпостављеног јел тако у вези претреса...

Опт. Драган Митровић: Да.

Адв. Горан Фолић: Односно обавештавање цивила да се иселе у року од два сата, од кога сте примили то наређење?

Опт. Драган Митровић: Наређење није било директно значи, поменуо сам да је претходну ноћ у станицу милиције дошао Милошевић са неким списковима и да је ушао значи са гомилом папира, седео сам у дежурани, нас четири, пет је седело тамо, зезало се, причали, значи свако ко није био на дужности био је у тој заједничкој просторији, дежурани где су била средства везе, комуникације и шта ја знам. Милошевић се јавио, ушао у ту командну просторију, обавио разговор који је можда трајао пола сата, 40 минута,

сат, стварно не знам колико са Ковачевићем, онда су он и Ковачевић заједно изашли и сели ту са нама у ту дежурану и пренели нам, значи недопуњавали се један другог, значи сутра ћемо да радимо то и то, бићете распоређени тако и тако.

Адв. Горан Фолић: Реците ми да ли је био присутан Драган Лончар?

Опт. Драган Митровић: Не.

Адв. Горан Фолић: Немам више питања.

Председник већа: Хвала лепо, само ја још једно сам се сетила. У каквим сте ви односима били са Драганом Лончаром?

Опт. Драган Митровић: У никаквим.

Председник већа: Никаквим? Нисте били у завади, у свађи?

Опт. Драган Митровић: Нити у завади нити у неким добрим односима.

Председник већа: Добро, хвала лепо.

Опт. Драган Митровић: Здраво, здраво и...

Председник већа: Бранилац оптуженог Мирка Опачића јел имају питања? Изволите. Само се представите због транскрипта колегенице молим вас.

Адв. Бранкица Мајкић: Добар дан господине Митровићу. Кратко бих само ако можемо да само појаснимо везано за одговоре које сте дали на питања пуномоћника оштећеног. Ако сам ја вас добро разумела ви сте за месну заједницу данас рекли да, конкретно на питање тужилаштва да никакве везе са станицом милиције није имао Опачић нити он нити неко из месне заједнице евентуално командири је са њима комуницирао. Јел остајете при том?

Опт. Драган Митровић: Командир територијалне одбране а не командир месне заједнице, то су различите институције.

Адв. Бранкица Мајкић: Тако сте рекли. Када сте говорили о доласку Лацковића, Лацковић је дошао у полицију јел тако?

Опт. Драган Митровић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: И када говорите о тим променама које су се десиле по његовом доласку, да ли мислите на промене у месној заједници или промене у полицији?

Опт. Драган Митровић: На промене у полицији.

Адв. Бранкица Мајкић: Хвала вам пуно, и још једно питање имам везано за 27.децембар 1991., значи када сте говорили о пратњи лица, колико је аутобуса кренуло?

Опт. Драган Митровић: Три аутобуса.

Адв. Бранкица Мајкић: Три јел тако. Ви сте били у једном. Јел можете да ми појасните ко је још из полиције или из ТО-а да ви познајете те људе, да их идентификујете био том приликом када су аутобуси кренули?

Опт. Драган Митровић: Пазите, учествовало је доста лица у прикупљању, приликом одласка само шест људи је ушло, у сваком аутобусу је било по два лица. Колико се ја сећам значи поред мене се ту налазио Драча Саша чини ми се, Безбрадица, и не знам да ли мог још неког имена да се сетим. Био је Златко чини ми се, Златко, Златко Пељха, Пелха, тако нешто.

Адв. Бранкица Мајкић: У реду ако не можете.

Опт. Драган Митровић: Не могу, не могу да се сетим, углавном шест милиционера, поред мене значи још пет припадника милиције.

Председник већа: Јел то значи да у сваком аутобусу по два милиционера?

Опт. Драган Митровић: По два.

Председник већа: Добро.

Адв. Бранкица Мајкић: И само бих питала још једну ствар у вези са тим, да ли је ту било некаквих спискова или су људи улазили да кажем стихијски?

Опт. Драган Митровић: Испред аутобуса је проверавано да ли је дошао Пера, Анђелка, Шаја, Паја, значи вршена је контрола од стране лица из територијалне одбране, до кретања аутобуса је било доста лица, то је центар села, испред те кафане где се налазила и та сеоска менза, кухиња, ту су дошли аутобусима на тај плато, паркирали се, ту се људи скупили, утоварили, товарило се по списковима да ли су сви ту, да ли неко недостаје и аутобуси су кренули.

Адв. Бранкица Мајкић: Питаћу вас конкретно да ли је окривљени сарадник био присутан том приликом?

Опт. Драган Митровић: Претпостављам да јесте, претпостављам не могу да гарантујем.

Адв. Бранкица Мајкић: Хвала.

Председник већа: Браниоче Игњатовићу јел имате питања Ви?

Адв. Душан Игњатовић: Само једно питање, односно једно је, а можда и више. Ви сте рекли да је Жарко Милошевић имао неку своју екипицу шерифе, да су радили шта су хтели.

Опт. Драган Митровић: Да, да.

Адв. Душан Игњатовић: У селу и да сте се ви чак с њима у неким ситуацијама сукобили. Која је била та екипица, шта је то што су они радили и око чега сте се сукобљавали?

Опт. Драган Митровић: Па једноставно радили су неке ствари својевољно, без обавештења осталих лица, значи уколико се ја налазим на пункту негде или неко од мојих колега из полиције, шта ја знам, и дође до неког пушкарања, не знамо шта се десило, овамо, тамо, одлазимо, даје нам узбуну беспотребну неку шта ја знам, он да ли је ишао да лови животињу, да ли је ловио човека, да ли је пљачкао неког, да ли, шта је радио, мислим било је свега и свачега и кроз предмет сам наишао да је пуно људи причало о тим стварима, да је он много тога тамо радио, поред њега је ту био и тај „Цволе“, све су то били неки кумови, нека браћа, па чак и Павић Горан колико се сећам, још је било ту четири, пет људи који су радили шта су хтели, како су хтели. Значи они су били ван сваке неке команде, тако да кажем, они су у ствари били неки кадар у селу који је могао да функционише како је хтео све до доласка командира Ђуре Лацковића, е ту је већ дошло до озбиљнијих разговора неких, вамо, тамо и интервенција, тако да после Нове године, значи почетком '92.године тога више није могло да буде, као што је било.

Адв. Душан Игњатовић: Значи да начелник према вашим сазнањима, начелник полицијске станице у то време Мирко Ковачевић није могао то да спречи?

Опт. Драган Митровић: Не, није могао да спречи или није желео да спречи, ја сад то стварно не знам, пошто су они били пријатељи, другови, земљаци, комшије, кумови, рођаци сви тамо, значи...

Адв. Душан Игњатовић: Хвала немам више питања.

Председник већа: Хвала колега. Браниоц оптуженог Мирослава Милинковића јел има? Немате, добро. Бранилац окривљеног сарадника Жарка Милошевића? Само укључите молим вас. само се представите поново због транскрипта.

Адв. Мирјана Абдоли: Ево само бих питала господина Митровића, значи када су Милошевић и Ковачевић обавестили лица у дежурани како је он рекао о намерном исељавању Хрвата из Сотина, ко је све био присутан у дежурани у том тренутку?

Опт. Драган Митровић: Поред мене је био присутан Станојевић Миодраг, Безбрадица Предраг, Павић Горан, Вељко Васиљевић и још сигурно два, три лица, било је нас шест, седам је седело пре него што су они изашли, али не могу више да се сетим имена.

Адв. Мирјана Абдоли: Добро, онда би моје следеће питање било у ком својству су та побројана лица била у дежурани?

Опт. Драган Митровић: У својству припадника Станице милиције Сотин.

Адв. Мирјана Абдоли: Хвала и још само једно питање, пошто је мало пре окривљени изјавио да се ради, мислећи на Милошевића и његову групу, каже кадар који је могао да функционише како је хтео. Па ето моје питање на основу чега су имали власт да функционишу, шта је, који су то били услови да они могу да раде шта?

Опт. Драган Митровић: Да би неко могао да функционише. Па конкретно значи у једно ратно време, у једној ратној ситуацији као што је била та, први и основни услов је сила, значи моћ, да би неко у једној анархији, у безвлашћу био власт, значи треба да буде моћан, били су моћни у том смислу јер су били бројчани, било их је више, друга ствар имали су подршку, не подршку сад неког одређеног али статус, значи као сад неко ко има статус овде председника суда, има ипак суверенитет над нама осталима јел тако, јачи од нас других, исто тако ако је неко био командир месне заједнице а његов кум. Не месне заједнице пардон, командир територијалне одбране а кум или брат или шта му је већ је био командир милиције а овај други кум или му је био опет неко, нешто, значи да је у том смислу су могли да раде шта хоће. Разумете? Није било власти која је могла да спречи, било то да се ради о нечем најбаналнијем или о нечем озбиљном.

Адв. Мирјана Абдоли: Хвала, ево сад када сте одговарали на питање ви сте рекли било их је више?

Опт. Драган Митровић: Да.

Адв. Мирјана Абдоли: А да ли можете конкретно да кажете која су лица улазила у ту групу?

Опт. Драган Митровић: У ту групу, па већ сам рекао, то питање ми је постављено, у ту групу је улазио тај „Цволе“, улазио је Милошевић, улазио Јокић, не Јокић пардон, Павић је био у ту групу, касније је Јокић, њега, он се ту створио, тако да не знам, још пар лица али не могу да знам пошто слабо познајем, значи знам сва лица која су се налазила у станици милиције припадници, знам до 20%, осталих лица српске националности из Сотина не могу да се сетим. Али било је, бар пет људи је било у тој групи, са Ковачевићем су били у јако добрим односима, е сад да ли је Ковачевић то аминовао, или је био против тога, шта, како, углавном значи заједнички су доносили нека решења везано понављам значи за неке службене радње, за своје приватне радње опет су радили на своју руку или већ како.

Адв. Мирјана Абдоли: У реду хвала, ево толико.

Председник већа: Хвала колегенице Абдоли.

Оптужени јел има нека питања за оптуженог Митровића? Нема. Митровићу имате ли Ви још нешто да кажете а што нисмо Вас питали или сте заборавили да кажете, јел то све што бисте Ви данас пред судом рекли? То је све, јел?

Опт. Драган Митровић: У принципу је то то.

Председник већа: Добро.

Питања други оптужени не постављају. Изјављује да је то све што има да каже, нема ново ништа да дода.

Хвала вам лепо, седите. Јел имате Ви још? Ево има Ваш бранилац још нека питања. Реците.

Адв.Војислав Вукотић: Ако могу само ово, пошто се овде поставило питање да оптужени сарадник Милошевић терети њега, то би било више у форми објашњења, да ли, Ви сте прегледали све ове предмете, то нек буде и питање ...

Опт.Драган Митровић: Већином, да.

Адв.Војислав Вукотић: Пре добијања овог статуса окривљеног сарадника, јел, или на било који други начин Вас терети окривљени Милошевић?

Опт.Драган Митровић: Не. Значи читао сам малтене предмет од А до Ш што се каже, прегледао, Милошевић је бар седам, осам пута мењао своје изјаве до склапања споразума о ...

Адв.Војислав Вукотић: Ја сам хтео то у форми објашњења.

Председник већа: Нисте се чули, поново се представите колега, нисте се чули, микрофон ка себи, нисте се чули, јављају ми из режије.

Адв.Војислав Вукотић: Извињавам се. Адвокат Вукотић.

Председник већа: Е сад можете поново то питати.

Адв.Војислав Вукотић: Онда поново објасни.

Опт.Драган Митровић: Па Милошевић је више пута до склапања споразума мењао своје изјаве, први пут је негирао било какво своје учешће па је други пут можда мало био, па трећи пут можда мало више, па још тако сваки пут је неког додавао, скидао са тих листа, шта ја знам, чак и након склапања тог договора опет је мењао тамо додавао, један пут ово или оно, један пут.

Председник већа: У односу на вас конкретно, конкретно на вас, пустите друге, за вас.

Адв.Војислав Вукотић: Ја вас питам је ли за вас...

Опт.Драган Митровић: У односу на мене значи све до склапања договора са тужилаштвом ме није помињао.

Председник већа: Добро.

Адв.Војислав Вукотић: Као извршиоца?

Опт.Драган Митровић: Нити као извршиоца нити у било ком другом контексту.

Председник већа: Добро.

Адв.Војислав Вукотић: Хвала.

Председник већа: То је све, искључите се само.

Питња више оптуженом нема, хвала вам лепо седите Митровићу,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес у трајању од 25 минута, наставак се заказује у 11.15 часова.

Направићемо једну паузу од 25 минута, након тог настављамо нек се спреми Лончар за изношење одбране.

Не чујем вас. Па видећемо до два, јер колегеница већ после има поподне суђење. Реците

Адв.Бранкица Мајкић: Ако дозвољавате, Бранкица Мајкић адвокат, ја бих после паузе напустила суђење, остаће колега Игњатовић.

Председник већа: Добро, снимљено је све.

Адв.Бранкица Мајкић:Хвала.

Председник већа: Седите молим Вас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 11,15 часова.

Констатује се да је уз одобрење председника већа главни претрес напустила бранилац оптуженог Мирка Опачића, адвокат Бранкица Мајкић а ту се налази његов други бранилац, адвокат Душан Игњатовић.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. ЛОНЧАР ДРАГАНА

Оптужени Драган Лончар, Изволите за пулт.

Драгане, изволите у вези са наводима оптужнице. Чули сте шта Вам се ставља на терет, примили сте оптужницу, рекли сте да сте разумели

Опт.Драган Лончар: Јесам.

Председник већа: И можете изнети своју одбрану па ћемо после да видимо даље за питања уколико странке буду имале за Вас.

Опт.Драган Лончар: Да ли има потребе, само да вас питам, да причам како сам дошао у Сотин или само конкретно у вези....

Председник већа: Па дајте мало неки увод како сте се ту нашли у вези догађаја, вама се ставља само ова тачка 3 оптужнице и још ми реците, ви сте давали исказ пред Тужиоцем за ратне злочине, на записнику од 21.11.2013. да ли остајете при тој својој одбрани?

Опт.Драган Лончар: Углавном остајем при том исказу, можда неки детаљи.

Председник већа: Добро, изволите.

Опт.Драган Лончар: Овако, значи у току тих ратних сукоба 1991. године живео сам у Сотину са својим братом и оцем, мајка је била умрла, после је дошло до неких сукоба, кратко да испричам, напада неких формација, да ли је то збор народне гарде и ја сам побегао у Негославце преко неких њива, и у тим Негославцима остајем код Жарка и Чеде у приватној кући до неких догађаја, не знам сад тачан датум кад ме распоређују на неку локацију Трешња где сам, пошто сам кувар по професији, да заменим куvara Сремско митровачке бригаде који је био рањен. Ја сам ту дошао и ту сам остао док нисам чуо да је Сотин, док нисам чуо да је у Сотину ушла војска и Територијална одбрана и све то под неким ајде да кажем да је Сотин ослобођен. И онда сам са комшијом Славком Тошићем дошао преко Јакубовац, ту има неки пут, у село, јавио се, мислим јавио се у команду, команда је већ била формирана и мене су распоредили у једну улицу такозвану Фанцага, не знам назив те улице, ту сам чувао стражу у једној кући са још 4-5 људи, био је мој млађи брат, Јанко Мијаковац, он је био командир вода, углавном смо ту боравили, био нам је задатак ето да чувамо стражу, то је било овако према Дунаву једна висораван и ту смо били, значи, што се тиче команде, полиције, формирања, ја о томе не знам много, само што сам чуо, знам да је формирана полиција, знам да има команда ТО, месна заједница, војске је било јако много у селу, припадника војске и све то, све се то дешавало у току тог новембра, децембра и тих месеци, у то време сам.....

Председник већа: Говоримо о 1991. години?

Опт.Драган Лончар: 1991. година, јесте.

Председник већа: Добро.

Опт.Драган Лончар: Ја сам био присутан ту и био сам присутан на догађају на Дунаву када се то десило, тај претрес терена и све то, значи Јанко Мијаковац је мој командир вода је обавестио нас у кући све, каже Ајде скупите се у центру села, иде се на тамо неки претрес неких викендица, примећени су неки људи, шта ти ја знам. Ми смо се скупили, отишли, дошли смо доле, распоредили се и ишли смо по тим, између тих викендица, ја сам ишао са братом Младеном позади да кажем, неки су припадници са друге стране пришли тим викендицама. Колико знам, ту су пронађена два лица, Штер Пишта и Блажевић Снежана, ја сам њих познавао пре рата Блажевић Снежана је живела у селу, ја кад сам пришао значи чуо сам из даљине неких 50-60 метара иза викендица, то је шумовит, грмовит терен према Дунаву, да је нека кратка пуцњава је била, и ја кад сам пришао њих двоје су лежали убијени, мртви, значи како да их назовем. Тамо приликом неких коментара прича, није се сад постављало питање шта је било, ко је то урадио, прво ја

то нисам питао, али сам чуо онако како причају, шушкају да је то „Цволе“ пуцао због неких шунки, то је била прича, као наводно тај Пишта му је неке шунке покراо и да се он са њим сукобио и испалио рафал да ли у њега или и у њега и у ту Снежану ја то не знам, значи нисам био очевидац тога догађаја, причам оно што сам чуо кад сам пристигао тамо.

Што се тиче другог догађаја, који мене терети у оптужници, тај догађај се десио отприлике негде у децембру месецу кад је било исељавање цивила Хрватске националности из села, значи ја као прво у то време брат ми је био рањен нехотичном паљбом од неког војника, не знам ни како се то десило, и он је био кући, он је тад имао 18 година, напунио је мислим постао је пунолетан, ја сам био кући водио бригу о њему, нисам имао никаква задужења, никакве акције и шта ти ја знам, ангажовања посебна него сам ето био код куће. Чуо сам да се људи исељавају из села, причало се то да ће то бити организовано, аутобуси и шта ти ја знам, нисам присуствовао исељавању нити знам ко је то наредио ни ко је то организовао нити сам видео ко је све у те аутобусе уведен. Јутро када се то дешавало, то се десило не знам сад које време је тачно било, то је било ујутру, окривљени сарадник је дошао код мене на врата, полако буквално провирео, рекао шта радиш, имао сам моје возило које је било паркирано испред куће, рекао сам ништа, он је рекао да треба ако хоћу да пођем у обезбеђење људи се исељавају и треба људи за обезбеђење, за пратњу, тако нешто, није конкретно речено који задатак треба да се ради него у том смислу. Мој брат је рекао ајде да пођем и ја као да иде пошто идемо до, сматрали смо да идемо у Шид, он је био на штакама, рањен па ето чисто да се провоза, досадно му било кући. Мислим да је Жарко Милошевић њему рекао Где ћеш ти, ајде остани тако рањен, тако нешто је било, у том смислу, и он је мени рекао да дођем пред полицију и да повезем Јокић Жељка припадника полиције. Значи ја сам дошао, не знам након колко времена, да ли је он мени рекао тачно дођи у 8 или у 9 углавном то се дешавало пре подне у јутарњим часовима. Он је отишао, ја њега више нисам видео. Ја сам дошао у то време кад ми је речено пред полицијску станицу, пред полицијском станицом ту је било, па било је припадника и војске и ТО, био је војни камион на путу, на асфалту, окренут према Шиду са спуштеном цирадом, ту је био Горан Павић, Јокић, Јокић мене кад је видео Јокић је вероватно знао да ћу ја доћи, ја са Јокићем се нисам чуо, нисам са њим контактирао, Јокић је мене видео, сео је самном у ауто и рекао ми да ми идемо иза камиона, да возимо значи као пратња иза тог војног камиона.

Председник већа: Јел био Жарко Милошевић ту?

Опт. Драган Лончар: Ја њега нисам видео, Жарка Милошевића нисам видео, не знам где је он био, дал је био негде унутра у камиону, испред возило неко, било је још неких возила испред камиона које ја нисам могао да видим, то је велики камион, то је било заклоњено. И ми смо кренули према Шиду, на пункту, значи тај пункт који је био, није нас, мислим да нас нико није заустављао, или смо застали, успорили, у принципу то заустављање и те пропуснице ја лично нисам имао пропусницу али, у ствари ми смо сви имали неке сталне пропуснице али нико то нама није тражио оно да нас редовно заустављају, ти људи који су били увек је био неко од наших припадника ТО на тим пунктовима и познавали смо се и вероватно и том приликом нас нико није зауставио, значи прошли смо. Тај камион је веома брзо возио, да не кажем мени је доста одмакао, моје возило, то је био „стојадин“ стари неки, нисам ја могао да јурцам за њим, након неких ајде да кажем километар два, колико ја знам то подручје, ми смо кренули према Шиду, камион је скренуо са главног пута лево, поред државних винограда.....

Председник већа: Главни пут је друмски пут, јел?

Опт. Драган Лончар: Јесте, јесте, асфалтни.

Председник већа: И онда скрене лево?

Опт. Драган Лончар: Камион је скренуо поред пута значи лево и ја сам питао Јокића, Јокић је био самном, где ће каже он терај за њима. Е сад, ту где је камион пошао ту има пут кроз те винограде може да се дође до неке такозване Опатовачке пустаре, ту је била исто војска стационирана и све то, па ја онако у себи у неким својим размишљањима сам помислио можда идемо тамо, стварно нисам имао представу шта се дешава, шта се вози, ко се вози, и какав је задатак да не кажем, назови задатак. Камион је након неких 300, 500 метара не могу ја сад да то нагађам тачно, али кратка возња је то била, било је хладно време, то је био децембар месец, камион је стао, ја сам овако да објасним, камион је стао ја сам стао лево у односу на камион, Јокић Жељко је изашао и упутио се према камиону, тад у ствари тад кад сам ја већ пристигао тад је већ колико се сећам Жарко Милошевић, „Цволе“, Горан Павић, ко је још, значи рећи ћу, у својој изјави сам рекао да је био присутан и Митровић Драган, ја Митровић Драгана, вратићу се на то после, ја Митровић Драгана нисам лично познавао, да кажем јесте то је био он, сви су људи у униформама, сви су једнако обучени, и то је јако сада разазнати ко је ко у том моменту, значи испред камиона је изашао војник који је стао иза своје кабине а са оне стране камиона је био још неко, кога ја нисам видео, видео сам само ноге. Значи ја сам остао по страни, моје возило је остало ту, ја сам изашао и стао код задњег дела возила. Пушка коју сам ја носио је остала на задњем седалу возила, нисам је износио и кад сам возио значи ставим пушку на задње седало, не могу је држати у рукама и возити, овај, ја њу нисам износио, нисам сматрао ни да ми треба, ништа, стао сам да видим шта се дешава, шта ће да буде, и тад сам први пут видео, цирада је подигнута на камиону и из камиона су изведени људи, изашли су у ствари, нико њих није изводио, они су сами изашли, стали су како је ко где хтео, значи нико им није наредио постројте се, нико им није рекао станите овде, него онако спонтано, они су изашли, стали су неко овде неко онде онако више у неку групу да кажем како је то изгледало. Тада је Жарко Милошевић, дал је Горан учествовао у томе и све, ја сам дао у тој изјави, почели су да разговарају са тим људима, да их питају о неким догађајима шта се десило тог дана, то је трајало једно извесно време, ти људи који су били у тој групи ја сам те људе познавао и ја нисам једноставно, нити сам ја припадник полиције нити се сматрам неким главним тамо, стајао сам, посматрао, стајао сам по страни и посматрао шта се дешава, нисам хтео да се мешам у то, гледао сам у те људе они су гледали у мене, ја сам буквално ево овако окренуо се, гледао војника, војник који је стајао овако извиривао из камиона, и он је гледао шта се дешава, да ли је он био упућен дал није ја то не знам. У једном моменту значи приликом испитивања тих људи, долазио до да кажем напете ситуације, долази до свађе између људи са стране, између Жарка Милошевића, Горана Павића они су њих испитивали, они су, неко је викао није било тако, овај каже јесте, овај каже ко је кога хапсио, ко је шта радио у Сотину пре него што је дошла војска, углавном о тим разговорима се радило, то је то, да би у једном моменту неко од присутних, ја сам рекао у мојој изјави да мислим да је то Митровић Драган, да је он то урадио, ја то не могу са сигурношћу потврдити а рећи ћу вам и зашто, да је он испалио кратки рафал у Рагуж Мирјану, јер дошло је до неке расправе а после тога догађаја сам ја чуо, у селу се причало да је он наводно био са том Мирјаном у некој љубавној вези, шта ти ја знам, и да је она њему нешто рекла, она је нешто рекла као не може то тако или није било тако, значи није било тако, у том моменту кад је она то рекла, настала је пуцњава, значи та пуцњава је трајала веома кратко, ништа да кажем ко је пуцао, из колико пушака се пуцало не знам, да

кажем можда пар секунди ајде, рафална паљба која се у једном моменту појачала, кад је се запуцало сваки, наравно ја сам стајао, сваки човек, ја не могу да стојим мирно и да гледам шта се дешава, ја сам се тргао, био сам изненађен том реакцијом, јер нисам очекивао, јер разговор је текао, испитивање је текло све, нико није рекао ајде сад пуцајте или ајде постројте се, нико није то наредио, значи то је се десило онако спонтано по мени. Војник који је био испред камиона, он је побегао из кабине камиона, ја сам видео шта се десило, погледао, људи су лежали значи онако један преко другог у гомили, није то било линијско постројавање, овај, прво и прво био сам уплашен, био сам у шоку, када сам то да кажем, не знам колико је времена протекло, значи ја сам пошто сам био поред мог возила, био сам присутан већ тако догађају том на Дунаву и кад сам то видео то је мени реакција је нека била на мене да само што пре побегнем одатле, да одем. Ја сам сео у своје возило, вратио се кући, дошао кући, на пункту рецимо када сам се вратио није ме нико заустављао чак не знам ни да ли је било кога, верујте ми на излазу из села можда је био један војник или неко, можда није било никога, ја се тога не могу сетити, дошао сам кући и брат ме питао, улетио сам у кућу, брат ме питао шта је било, ја сам рекао шта је било и рекао сам овим речима „Побили су људе“, „Ко је побио, шта је побио“, реко рећи ћу ти, причаћу ти, каже он „Немој да лажеш, немогуће“, „Ја ти кажем јесте, тако је“ и тако смо, ето тако је тај догађај се одиграо.

После свега тога, нисам учествовао ни у каквим прекопавањима, закопавањима, сакривањима тога, значи чуо сам у току истраге да су ти људи пресељени на неку другу локацију, ја то ништа нисам знао.

Председник већа: Лешеви оштећених?

Опт. Драган Лончар: Да. Мени су ови истражитељи кад су долазили код мене говорили само да нам кажеш где су ти људи и каже немаш проблема никаквих, ја сам рекао људи ја то не знам, ви мене можете ставити на електричну столицу, на детектор лажи, ја сам пристао и на полиграф, каже ако нећеш да нам кажеш ми ћемо те ухапсити. Тако су ми рекли, у кафани су се нашли самном тако је и било, одређен је притвор, одређена истрага, сведоци су саслушани, то је то. Значи после тих догађаја никакве, никакве акције, никакве, прво и прво ја и сарадник Жарко Милошевић никада се нисмо приватно дружили, ама баш никада, и после тога и пре тога, никада у полицији нисам никакве послове имао, обављао, у команду сам можда једном ушао кад ми је требала пропусница пошто сам тад био ожењен, жена ми је била хрватица и требала ми је пропусница, дала ми је војска да идем, па сам ишао у Босну у Мостар и које куда да би пронашао жену пошто је она из Хрватске избегла из Вуковара, нисам је пронашао, вратио сам се, углавном да кажем гледао сам своја посла, кући сам био ето чувао стражу и ништа друго. Значи ни један хрват из Сотина не може да каже ништа за мене да сам неке ружну реч рекао, да сам нешто плачкао имовину, било шта, апсолутно ништа. Ето то је што ја имам да кажем у вези тог догађаја, друго не знам шта, то је то што мене терете.

Председник већа: Добро, а ово када сте ишли на претрес терена, у ком својству ви идете?

Опт. Драган Лончар: Па знате како.....

Председник већа: Јесте ви припадник Територијалне одбране?

Опт. Драган Лончар: Сви војно способни да кажем мушкарци који су били, мој отац који је имао 60 година, да кажем који је био, волео је и да попије и све, и њему су чак дали пушку да чува неку стражу ноћу, ја.....

Председник већа: Добро, значи то је као обичан припадник територијалне одбране?

Опт. Драган Лончар: То се подразумевало.

Председник већа: Добро.

Опт. Драган Лончар: Значи ко је војно способан тај је припадник ТО.

Председник већа: Добро.

Опт. Драган Лончар: Мени је лично рецимо нуђено да будем припадник полиције, од Мирка Ковачевића отац Бисерко Ковачевић је долазио код мене и код брата, ајде ви сте млађи да будете, ми смо то одбили. Ја нисам хтео ни да будем припадник полиције ни да будем у команди, ни да будем у ТО-у, један од разлога је и тај што ми је жена Хрватица, некако сам се држао по страни.....

Председник већа: А били сте задужени, имали сте пушку?

Опт. Драган Лончар: Сви смо ми имали пушку, значи то је било.....

Председник већа: Добро, каква је то пушка?

Опт. Драган Лончар: То су аутомати.

Председник већа: Аутоматска?

Опт. Драган Лончар: Аутоматске пушке, неко је имао аутоматску, неко полуаутоматску, неко, свакакве је било.

Председник већа: Добро, ајде, јел то све?

Опт. Драган Лончар: Па то је све.

Председник већа: Да дамо питања одбрани, тужиоцу, па ћемо после још да видимо. Јел имате још нешто да кажете?

Опт. Драган Лончар: Па немам ништа, мислим ето ја сам рекао конкретно то што мене терети, шта сад да причам о томе каква је била ситуација и то, ја не знам ни ко је био комадант, знам да је био Мирко Ковачевић у полицији, у месној заједници су се људи смењивали, да ли је био Мирко, дал је био Мирко Опачић, дал је био Миле Вученовић ја нисам у то улазио, значи нисам био део те структуре да се ја у то мешам. То је то, немам шта да додам.

Председник већа: Добро, одбрана изволите.

Адв.Горан Фолић: Господине Драгане Лончаре, реците ми, малопре нам је рекао оптужени Драган Митровић да се овде оптужени сарадник понашао бахато у то време, овај, по Сотину, да ли ви нешто знате око тога?

Опт.Драган Лончар: Па конкретно да одговорим, ја не знам да ли се он према некоме, ја сам рецимо, не знам лично из мог искуства да сам видео да је он некога малтретирао, да је нешто радио, да је тукао, да је отимао, рецимо читао сам неке изјаве људи кад је била нека оптужница у Хрватској, тамо неким људима је суђено па из тих изјава сам прочитао да њега неки људи за нешто оптужују за новац, за аутомобиле, за ово за оно, ја лично нисам видео да је он неког тукао, да је нешто малтретирао јер нисам се дружио са њим, значи, једноставно нисам ни могао бити, нисам био уз њега.

Адв.Горан Фолић: Немам више.

Председник већа: Тужиоче, изволите питања за оптуженог.

Заменик тужиоца: Слушао сам исказ који је дао данас окривљени Лончар, везано за тај његов статус у то време. Како би дефинисао свој статус, ајде да покушамо то, у то време?

Председник већа: Митровићу, за вас питање.

Опт.Драган Лончар: За мене питање.

Председник већа: Да, Лончар пардон.

Опт.Драган Лончар: Како бих дефинисао мој статус у време тих догађања?

Заменик тужиоца: Значи видели смо да ту постоји, и ви сте рекли је ли, да постоји милиција, да постоји Територијална одбрана, има ту и војске и Месну заједницу сте помињали и тако даље. Видимо да сте били и војно ангажовани, реците где?

Опт.Драган Лончар: Војно ангажован у смислу чувања страже у једној улици такозвана Фанцага или колико се сећам Матије Губца улица се звала, у једној кући напуштеној, ту смо ми као чували стражу, од чега, од кога, никад никога нисмо ни видели.

Заменик тужиоца: Која је то јединица?

Опт.Драган Лончар: Која је то јединица?

Заменик тужиоца: Јесте.

Опт.Драган Лончар: Не знам која је то јединица, то је рецимо мој комшија Јанко он ми је био неки као командир вода.

Заменик тужиоца: Добро, он вам је био командир вода, шта?

Опт. Драган Лончар: Он је био као, он је рецимо, ми будемо у тој кући и он оде у команду или већ где оде и нама каже, е обратите пажњу јел нешто примећено.....

Заменик тужиоца: Команду чега оде? У коју команду?

Опт. Драган Лончар: Не знам, у команду, дал месне заједнице, команду војске, негде, значи он оде, неко њему каже шта је задужење нас који чувамо страже на ободу села, на шта да обратимо пажњу.

Заменик тужиоца: Значи ви не можете, значи да покушамо да то одговоримо, ви не можете да сад кажете да ли сте тада били припадник територијалне одбране, милиције нисте било у сваком случају.....

Опт. Драган Лончар: Не.

Заменик тужиоца: Значи не знате која би то била јединица?

Опт. Драган Лончар: Па ја сматрам, никад мени нико није издао потврду да каже ти си припадник....ја сматрам да сам био припадник територијалне одбране зато што су сви били војно способни припадници ТО, тако смо се ми звали.

Заменик тужиоца: У реду, прихватам.

Опт. Драган Лончар: То је то.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли окривљени сарадник у то време, кажете да је био командир или комадант територијалне одбране, како хоћете, да ли је вама неко наређење давао, могао да да у то време боравка вашег тамо, док је трајало то, те војне акције?

Опт. Драган Лончар: па могао је да ми да, он је био командант територијалне одбране.

Заменик тужиоца: Могао је да вам да?

Опт. Драган Лончар: Могао је да ми да директно наређење, а могао је да да неко наређење преко тог Мијаковца Јанка тог који је нама рецимо чисто да каже Е реци њима тамо обратите пажњу или погледајте јел нешто примећено или тако нешто, у том смислу.

Заменик тужиоца: Да ли је везано за ову тачку 3 оптужнице где се ви помињете, то сте прочитали све, да ли сте пре него што се то дешавало и пре него што ћете отићи тамо у пратњу као што сте ви рекли тог камиона, да ли сте са окривљеним сарадником контактирали везано за ваш ангажман, рекли сте да је он дошао код вас кући, да ли је нешто ближе било речи око.....

Опт. Драган Лончар: Пре тога никада значи нисмо, нити смо били заједно нити смо се нешто договарали, нити сам ја био упознат о било каквим тим акцијама, спискови, хапшење, привођење у полицију, ништа нисам знао о томе, значи апсолутно ништа. То ће вам, ево и он је ту па нека вам он каже, ја немам шта.....

Заменик тужиоца: Говорите о том војном камиону, какав је то камион? Фап или који је већ био, да ли можете да кажете?

Опт. Драган Лончар: Војни камион, велики камион, откуд знам, зелени, церада, значи спуштена церада на камиону војном, које је то марке камион не знам.

Заменик тужиоца: Ви кажете идете ви возило, са стојадином је ли, „Застава 101“, у пратњи тог возила....

Опт. Драган Лончар: Јесте, и самном иде Жељко Јокић.

Заменик тужиоца: Да ли сте ви тад видели, па ми реците јесте видели или нисте видели, да ли испред тог камиона иде неко путничко возило или неко друго возило?

Опт. Драган Лончар: Нека возила су ишла али ја нисам видео која возила док нисам, и сад да ме питате ја се не сећам која су возила била тамо, било је пар возила која су ишла испред камиона.

Заменик тужиоца: Само ми реците оно чега се сећате.

Опт. Драган Лончар: Ја мислим да су била нека возила, иза мене нико није био.

Заменик тужиоца: Да ли су та возила била цивилна или војна?

Опт. Драган Лончар: Цивилна возила, нису била војна возила, цивилна.

Заменик тужиоца: Иза камиона ви идете, колико возила иде иза камиона, да кажем у пратњи тог камиона?

Опт. Драган Лончар: Нико, само ја и Јокић, припадник полиције, да.

Заменик тужиоца: На том путу према ајде да кажем.....

Опт. Драган Лончар: Према Шиду, то је пут према Шиду.

Заменик тужиоца: У реду, значи тим путем главним, главним путем, да ли се током вожње, ви кажете мени тај камион одмакне.....

Опт. Драган Лончар: Јесте, одмакао је.

Заменик тужиоца: Да ли се између вас у неком тренутку неко друго возило убацило или сте ви, испред вас се налази само то теретно возило?

Опт. Драган Лончар: Не, нико, само празан простор између камиона зато што није било у то време толико возила. То је то.

Заменик тужиоца: Питам, не знам. Све време сте значи то, пратите визуелно тај камион, не губите га из вида јел тако.....

Опт.Драган Лончар: Па он је мало побегао мени па док је он скренуо ја сам га пристигао, асвалт је, он силази на тај, то је тврд пут није то неки пут не знам какав.

Заменик тужиоца: Реците ми, када је то било, месец да ли можете да се сетите, време када се дешава то са тим камионом.....

Опт.Драган Лончар: Колико ја знам, децембар месец приликом тог исељавања, датумима, двадесет четврти, пети, шести, у то време негде, значи не знам тачан датум али у то време кад је било то.....

Заменик тужиоца: Значи у то време постоји, ајде да кажемо неки.....

Опт.Драган Лончар: Оквирно у та 3 дана, откуд знам.

Заменик тужиоца: Значи имамо неки, ајде да кажемо и неке славе у том децембру, да не кажем Никољдан, имамо католички Божић, имамо Нову Годину, да ли је то негде у том периоду, пре, после.....

Опт.Драган Лончар: У том периоду, у вези тог, ако спомињете Католички Божић, у вези тог католичког Божића, јер то сам, то сам и читао у тим неким.....

Заменик тужиоца: Не што сте читали, чега се сећате.

Опт.Драган Лончар: Али толико колико се, ја се сећам, па ја вам кажем кад је било исељавање цивила, тај дан значи кад су аутобуси возили те људе, то је било.....

Заменик тужиоца: Ја не инсистирам да

Опт.Драган Лончар: Не, па не могу бити прецизан, ипак је то.....

Заменик тужиоца: Оно што знате, сам то реците. Реците ми, ја сам колико сам читао, али нисам истина од почетка у овом предмету, нисам приметио а данас сте рекли, данас сте споменули тај догађај за који се ви не теретите, већ, и то је догађај из оптужнице везано за Блажевићку и за тог Штера, ако сам добро....не сећам се да сте раније говорили о томе односно о овоме лицу са надимком „Цволе“ као човеку који би евентуално њих лишио живота те прилике, јел то неки на уму у вашем исказу или сте то раније говорили?

Опт.Драган Лончар: Не, не, ја сам рекао и кад сам давао исказ код тужиоца, Веселин Мрдак је био, ја сам рекао да сам ја чуо да је то „Цволе“ урадио, значи ја нисам видео, дошао сам као што смо се сви скупили ту на лице места, и у причи...то је то.

Заменик тужиоца: Чисто да појаснимо.

Опт.Драган Лончар: То је то, значи ја сам се већ изјаснио да је то тако било.

Заменик тужиоца: Али овај, ја сам опет кажем вам читао то, и видео сам да се у односу на Митровић Драгана различито изјашњавају у досадашњем току поступка, значи у

смислу лица значи без икакве дилеме да ли је тамо био и без да кажем неке веће дилеме око тога да ли је тада пуцао?

Опт. Драган Лончар: Ја сматрам да је Митровић Драган био присутан ту као припадник полиције, Митровић Драган, ја нисам, хоћу да вам кажем, ја Жарка познајем и ја могу сад са сигурношћу да тврдим јесте то Жарко а Митровића не познајем али сматрам да је био ту присутан, е сад, што се тиче директно пуцњаве, да ли је он први започео, да ли је сведок сарадник први започео ту пуцњаву или „Цволе“, или неко други од њих, ја сам то рекао да ја нисам сигуран у то, ја сам сматрао да је Митровић први започео из разлога што сам после чуо приче да је он био у некој љубавној вези са том Мирјаном, дешавала се расправа између Мирјане и некога испред мене који су стајали, значи отприлике 6, 7 до 8 метара, са стране сам ја то посматрао и тад је се десила пуцњава, па сам ја то повезао да би то био, и после се као причало да је то Митровић у ту Мирјану пошто је он с њом био у љубавној вези. Ја не знам да ли је он био са њом у вези ја то не могу да кажем, ја сам чујем, кажем оно што сам чуо после.

Заменик тужиоца: А његово присуство тамо?

Опт. Драган Лончар: Сматрам да је био, да сам га видео, а да ли је учествовао и да ли је он тај који је пуцао значи ја сам Митровића видео, као што још рецимо има, некао је стајао иза камиона којег ја нисам видео, ја не могу да кажем ко је. Био је тај војник којег ја не знам ко је.

Заменик тужиоца: Ви кажете да сте препознали или препознајете пошто сте из тог краја та лица која излазе под цирадом доле.

Опт. Драган Лончар: Јесте, јесте.

Заменик тужиоца: Па кога сте видели и препознали, да ли можете да кажете.

Опт. Драган Лончар: Препознао сам значи, све те људе које сте Ви набројали и све да сад не набрајам ја поново то су људи који су одрасли у селу и ја сам са њима одрастао, ја са тим људима никад нисам имао никакав конфликт, никакав сукоб, никакву ни вербалну расправу.

Заменик тужиоца: Њих сте видели да тада излазе из ...

Опт. Драган Лончар: Тад сам, ја сам њих препознао. Значи мени је било да кажем на неки начин стао сам са стране и било ми је неугодно све то посматрати, то испитивање и све остало, у ствари то није било испитивање то је била свађа тих људи и људи присутних до њих, расправа, овај виче ја нисам то, овај виче није било тако, и они се свађају буквално.

Заменик тужиоца: А реците како сте Ви обучени били те прилике, у војном или у цивилном да кажем одећи?

Опт. Драган Лончар: Ја мислим, буквално речено ко је шта имао да обуче. Значи могао сам бити и у цивилном или сам имао неке панталоне, фармерке, јакну неку, нешто

тако, нисмо били комплетиран, значи нико није био комплетан. Ко је шта нашао тако је и облачио, нама нико није задужио униформу.

Заменик тужиоца: да ли можете данас да нам кажете, да ми кажете, по сећању наравно, прошло је пуно времена, кога Ви препознајете да је тамо био ајде да кажем са ове ваше стране под знацима навода, значи територијалци ...?

Опт. Драган Лончар: Горан Павић, Јокић Жељко, Жарко Милошевић, „Цволе“, за Вељка Васиљевића ћу оставити резерву и још је неких пар, не знам, значи што се наводи у оптужници неидентификовани, ако није могао сарадник да идентификује не могу ни ја, неко је стајао иза камиона, био је војник један присутан, којег ја не познајем, то је вероватно био возач, откуд знам ко је.

Заменик тужиоца: Али да се вратимо на Драна Митровића, њега сад кад Вас питам не наводите?

Опт. Драган Лончар: Не, не, рекли сте од мештана ...

Заменик тужиоца: Да, од мештана ...

Опт. Драган Лончар: Драган Митровић није мештанин, рекли сте од мештана.

Заменик тужиоца: Добро, ајде да преформулишем питање, односно да додам. А још од лица које познајете, а да нису мештани које још био?

Опт. Драган Лончар: Драган Митровић. Био је присутан ту код камиона, значи у том дешавању.

Заменик тужиоца: Кад га видите јел` наоружан он?

Опт. Драган Лончар: Па сви су наоружани. И онај војник што је стајао, ја кад сам стао, ја кад сам ушао у возилу, значи моја пушка ја кад возим ставим на задње седало и кад сам паркирао возило с леве стране у односу на камион ...

Заменик тужиоца: То сам све чуо. А кад Ви кажете сви су наоружани, онда Вас ја питам да ли и Ви, пошто Ви кажете да ваше остаје у возилу.

Опт. Драган Лончар: Нисам, зашто да износим пушку кад ја не знам, нико није мени река - е ајде изађи постројте се пушке на готовс, значи није био никакве команде, ничега ...

Заменик тужиоца: Нисам Вас то питао.

Опт. Драган Лончар: То је било моје размишљање и ја сам тако поступио.

Заменик тужиоца: Ви сте рекли у каквим сте односима били са Милошевићем, да нисте били блиски, да се нисте дружили, али да сте се познавали, то можемо тако да кажемо ...

Опт.Драган Лончар: Па наравно из истог села смо.

Заменик тужиоца: Да ли сте били с њим у завади након овог, у то време и након овог?

Опт.Драган Лончар: Не.

Заменик тужиоца: Не?

Опт.Драган Лончар: Не.

Заменик тужиоца: Нисте.

Опт.Драган Лончар: Ни сад нисам са њим у завади, иако је неке ствари износио о мени, ево и сад кад дође ја му се јавим људски, значи његова је ствар да прича шта хоће, моје је да кажем како је било, његово, па ...

Заменик тужиоца: Како Ви видите то, да ли бисте дали неко објашњење зашто би он то рекао нешто ...

Опт.Драган Лончар: Па ево ја рецимо о њему ...

Заменик тужиоца: ... што би Вас тангирало а нисте са њим у ...

Опт.Драган Лончар: Ја колико се сећам у изјави, када је Жарко Милошевић давао изјаву ја сам био присутан када је у тужилаштву давао изјаву, он је рекао, он није ништа конкретно да кажем мене нешто оптужио, он је рекао колико се ја сећам - сви су пуцали који су били на лицу места тамо и све, а ја сам устао, јер је питао тужилац јел` има неко примедбу, ја сам имао примедбу, рекао сам да је тачно то да је он испитивао људе све је то тако, али исто тако је тачно, можда се он не сећа, ја не знам, нећу да улазим у то зашто он и који су разлози, али исто тако је тачно да сам ја стајао вама иза леђа 6 до 7, 8, нећу да нагађам метре, отприлике та дужина је била.

Заменик тужиоца: Да ли је постојала, Ви то видите ипак са неког одстојања, колико то одстојање у односу где Ви стојите и где се налазите па до тог, у односу на место где се пуца? Да ли можете то да определите?

Опт.Драган Лончар: Од мене до људи ...

Заменик тужиоца: Па да, ајде отприлике ако не можемо да кажемо у метрима, онда отприлике ајде овако у простору.

Опт.Драган Лончар: Па даље рецимо него овај зид.

Заменик тужиоца: Колико би то било по вашој процени?

Опт.Драган Лончар: Па отприлике по мени неких 7, 8 метара.

Заменик тужиоца: Јел` можете Ви то да видите?

Опт.Драган Лончар: Да видим?

Заменик тужиоца: Да.

Опт.Драган Лончар: Могу да видим све и могу да чујем све шта се прича, све могу, нормално.

Заменик тужиоца: Добро. Да ли ти који пуцају стоје у некој врсти, да тако назовем...

Опт.Драган Лончар: Не, одмах да Вам одговорим на то, не. Значи људи који су изашли из камиона стајали су како је ко хтео ...

Заменик тужиоца: То сте рекли, у групи ...

Опт.Драган Лончар: У групи.

Заменик тужиоца: У групи, то сте рекли.

Опт.Драган Лончар: У групи прво сам рекао и људи који су били ту, значи да кажемо, ајде овако некако да формулишем, полукруг неки у односу на камион, камион стоји ту, па неко стоји с ове стране, овако нека потковица, колико се сећам Жарко Милошевић је био скроз десно с десне стране да кажем најближи у односу на мене овако.

Заменик тужиоца: Да ли то значи да ти пуцачи, да их тако назовем, нису у линији?

Опт.Драган Лончар: Не, није тачно значи то тврдим, нису у линији него је исто тако стао ко је хтео и то сада што Ви кажете сви пуцачи, то ја не знам нит могу да кажем да л' су они сви пуцачи или нису сви пуцачи, значи то ...

Заменик тужиоца: Ја не кажем ...

Опт.Драган Лончар: Немојте тражити од мене да ја кажем сви пуцачи, значи.

Заменик тужиоца: Не, не, они који пуцају нису у линији ...

Опт.Драган Лончар: Може да кажемо људи који су присутни ту, али, то је друго.

Заменик тужиоца: Не, не, они који пуцају ...

Опт.Драган Лончар: Они који су присутни чак рецимо неко стоји иза камиона којем ја видим само ноге, не знам ни ко је, ни шта је, да ли је исто неки војник да ли је неко од да кажем наших из ТО-а био, не знам, војник који, сматрам да је он возач, он је изашао до кабине он је отишао испред камиона кад се десила пуцњава, ја сам њега гледао он је побегао иза камиона, значи ја сам се овако трго, скупио, то је само запраштало, то је трајало три секунде и крај.

Заменик тужиоца: Шта се после дешава, Ви одлазите, да ли знате шта се дешава после с тим лешевима?

Опт. Драган Лончар: Чуо сам, значи ево сада ћу Вам рећи. Чуо сам да су ти људи затрпани са неким ултом, са неким багером, не знам ни ја чиме, а после ...

Заменик тужиоца: Где?

Опт. Драган Лончар: Па ту ваљда где је и било, ја нисам ишао да то видим.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт. Драган Лончар: Ја сам то, ја то нисам да кажем буквално крио од никога то су сви знали у селу значи, то се причало, то се коментарисали, јао десило се то и то и овај, чуо сам то и после сам сазнао у току истраге да су ти људи пресељени и чак не знам ни ко их је, рекао је нека имена Жарко Милошевић ...

Заменик тужиоца: Па добро то шта је било ...

Опт. Драган Лончар: То не знам, значи то не знам, је л` од мене су они захтевали само да нам кажеш где су ти људи нећемо те дирати, ако нећеш каже ухапси и тако је то било, ето ја причам.

Заменик тужиоца: То сте објаснили.

Опт. Драган Лончар: Ја нисам тај податак могао да им кажем.

Заменик тужиоца: То сте рекли. Реците ми, ајде да видимо статус ових лица која су оптужена, за окривљеног сарадника сте рекли да је био у територијалној одбрани, да је био командир територијалне одбране локалне или шта?

Опт. Драган Лончар: Да, да.

Заменик тужиоца: Митровић Драган?

Опт. Драган Лончар: Припадник полиције, значи полиција која је била у селу формирана као полиција.

Заменик тужиоца: Да ли обичан полицајац или неки ...

Опт. Драган Лончар: Обичан полицајац ја колико знам ...

Заменик тужиоца:руководилац или не знам како се зове, командир или...?

Опт. Драган Лончар: Не, ја знам командир је био овај Ковачевић Мирко, па после њега Мијаковац Жељко, па су долазили неки, ту се сменило десет командира, значи то је, није то било нешто...

Заменик тужиоца: Добро. Реците ми Мирко Опачић, да ли је он имао неко својство, да ли га знате из тог времена, шта је био тада?

Опт. Драган Лончар: Мирка Опачића знам и пре тога, знам га и из тог времена, значи исто, он је из истог села као и ја, он је играо фудбал, звали смо га „Сентин“, да не причам сад о томе. Мирко Опачић ја конкретно не знам коју је функцију имао. Ја знам неке људе који су били у команди ТО-а, Јованка Мартић, Миле Вученовић, не могу сад све, знам да је Јованка Мартић била задужена за неке пропуснице да издаје. Да ли је било Миле Вученовић једно време, био је и овај Миле Остојић је био председник Месне заједнице.

Заменик тужиоца: А шта је радио, односно шта је био Мирко Опачић?

Опт. Драган Лончар: Па не знам да ли је он у то време био председник месне, јер и председници месних заједница су мењани, није био један ...

Заменик тужиоца: А да Вас питам, то не знам, а да ли знате да ли је био у месној заједници?

Опт. Драган Лончар: Јесте био у месној заједници, да, да, али ...

Заменик тужиоца: Није био у територијалној одбрани ...

Опт. Драган Лончар: Не, не, па месна заједница значи та кућа где је био као штаб месне заједнице, мислим није то штаб него као тело месне заједнице.

Заменик тужиоца: А шта је био у тој месној заједници, да ли то знате или не знате?

Опт. Драган Лончар: Шта је било?

Заменик тужиоца: Шта је био у тој месној заједници, кажете био, знате ли нешто?

Опт. Драган Лончар: Конкретно, конкретно, па члан месне заједнице вероватно, то је тело које је чинило више људи, јер није само један човек одлучивао о неким, они су се бавили, људи су досељавани, Западна Славонија, не знам ни ја шта па делили куће, смештали људе бавили су се тим пословима колико сам ја знао.

Заменик тужиоца: Да ли је било у селу и припадника ЈНА?

Опт. Драган Лончар: Неверујем. У тој команди, у тој кући?

Заменик тужиоца: Не, не, него да ли је било војске?

Опт. Драган Лончар: У селу?

Заменик тужиоца: Да, да.

Опт. Драган Лончар: У селу је било војске, да не кажем врвило од војске.

Заменик тужиоца: Да ли знате за Мирослава Милинковића да ли је он тамо био тада и шта је био?

Опт. Драган Лончар: Не.

Заменик тужиоца: Не знате?

Опт. Драган Лончар: Ја сам први пут, ја не знам ни ко је био командант у селу те војске, нити сам икада имао неки контакт са том војском, ништа значи, апсолутно ништа.

Заменик тужиоца: Да ли постоје било какве ингеренције месне заједнице у односу на територијалну одбрану, милицију, да ли то знате?

Опт. Драган Лончар: Па вероватно, вероватно, не би рекао да постоје ингеренције да је неко сада да кажем виши чин, да командује некоме, него сматрам да је то била нека заједничка сарадња и полиције и месне заједнице и команде ТО и војске, значи то је тако мени деловало.

Заменик тужиоца: А да пробам да Вас питам на овај начин ...

Опт. Драган Лончар: Може.

Заменик тужиоца: Ко би ту био најстарији?

Опт. Драган Лончар: Ко би био најстарији?

Заменик тужиоца: Да, да.

Опт. Драган Лончар: У селу ко би био главни за командовање?

Заменик тужиоца: Да.

Опт. Драган Лончар: Па ако је у питању команда ТО-а Жарко Милошевић, ако је у питању команда полиције, командир полиције. А командант војске не знам ко је био ни како се звао човек.

Заменик тужиоца: Али да кажемо, ајде ако постоји милиција и ако има територијална одбрана да ли у односу на њих постоји неко ко наређује некоме или је то отприлике на истом нивоу?

Опт. Драган Лончар: Ја не знам, и да кажем рецимо да је, грешим ако кажем да је војска била главна или је била ТО или како су они сарађивали ја не знам тај однос њихов.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли се могло слободно изаћи из тог Сотина на било коју страну односно да ли су били пунктови који су контролисали људе и возила која излазе и улазе у ...

Опт. Драган Лончар: Па ево овако ћу Вам рећи ...

Заменик тужиоца: Помињали сте потврде.

Опт. Драган Лончар: Овако ћу Вам рећи.

Заменик тужиоца: Кажите.

Опт. Драган Лончар: Потврда, да кажем искрено потврда је требала ако се напушта село па се иде, јел` свако село је, да би дошли до три села треба да прођете седам пунктова које каквих, све је то била, све су то били пунктови да ли је војска, да ли је територијална, да ли су резервисти не знам то, али буквално речено могло се изаћи из самог села да ти не треба нека потврда јел` увек је на тим неким пунктовима био неко ко познаје, није то било много људи, значи то није била сада не знам колико становништва, жене, деца, било је доста људи који су били у Србији па се после вратили. Значи оно што је чинило састав територијалне одбране и полиције то је био мали број људи, не знам број, али мали број, по мени мали број.

Заменик тужиоца: Да ли знате да ли те потврде и ко издаје?

Опт. Драган Лончар: Па потврде је издавала месна канцеларија вероватно та Јованка Мартић као у цивилном саставу, а издавала је и војска, сад како коме, за шта требају.

Заменик тужиоца: Јесте Ви прошли кроз неки пункт када сте ишли ...

Опт. Драган Лончар: Јесмо прошли смо кроз пункт.

Заменик тужиоца: Колико сте пунктова Ви прошли?

Опт. Драган Лончар: Само један пункт ту има, значи то је пункт према Шиду, то је неко раскршће. На том пункту нас нико није ни заустављао, ја се искрено не сећам чак ни да ли је ико био на том пункту. Није то било баш тако строго, десет људи па оружје, па стани, па претрес, па дозволе, није било тако. То је било онако некако лабаво по мени, није се то толико контролисало.

Заменик тужиоца: Добро. Ту сам још записао нека питања... Па, то би било то председнице већа.

Председник већа: Добро.

Пуномоћник оштећених јел` имате питања? Немате. Одбрана. Укључите само микрофон и представите се због транскрипта.

Адв. Војислав Вукотић: Адвокат Вукотић. Господине Лончар ја ћу Вам поставити два, три питања. Прво питање је везано за догађај под тачком 1 оптужнице. Ви сте данас као и у истрази рекли да сте били у претходном претресу терена, па сте онда дошли на лице места где су страдали Штер и Блажевићка, па Вас питам и да је ту била нека група, већа група људи, да ли сте у тој групи људи на том месту запазили оптуженог Драгана Митровића?

Опт.Драган Лончар: Не. Да не објашњавам, значи кратко Вам говорим не, нисам га запазио.

Адв.Војислав Вукотић: Хвала. Ево следеће питање, данас сте рекли да сматрате да сте видели на месту догађаја везано за тачку 3 оптуженог Драгана Митровића, па Вас молим ако сте тако рекли, ја сам то записао, можете ли да нам објасните шта под тим изразом сматрате, подразумевате, мени то није јасно - сматрате, шта, можете ли то да нам објасните.

Опт.Драган Лончар: Па овако, већ сам објашњавао, значи ја не могу са сигурношћу да кажем, ја сам познавао Митровић Драгана, знам како изгледа, знам му лик и могу да га препознам и у униформи и у свему, али по свему ономе шта се дешавало, ја опет кажем ајде да кажем да сам сигуран да сам га видео, видео сам га ту је био негде присутан везано за оно да ли је он пуцао, ко је пуцао, Мирјана Рагуж и те то сам рекао да сам закључио мој лични став по томе, по осталим причама пошто сам чуо, причало се по селу као да је он био у некој љубавној вези са њом и да је он то урадио. После су се појављивале и друге приче да је то неки други човек урадио ал' то није битно. Значи сматрам да сам га видео да је био присутан ту, сад где тачно, тамо код камиона, где у којем својству не могу да кажем, али мислим да је био у тој групи људи као припадник полиције, ту где сам дошао и ја где је био сарадник, где су били сви ти што сам набројао. То је мој одговор.

Адв.Војислав Вукотић: А добро, можете ли нам рећи да ли Ви имате непосредних сазнања о томе да је оптужени Митровић био у некаквој препирци да ли сте то чули ако је био, и наравно да је касније по оптужници како то произилази из оптужнице пуцао, имате ли Ви ту, јесте ли Ви то видели, чули, шта, на основу чега?

Опт.Драган Лончар: Приликом испитивања тамо тих људи, значи приликом тог разговора између сарадника и њих приликом испитивања, ја колико се сећам Мирјана Рагуж она је нешто рекла - не може то тако, или није било тако, даље се обрадила именом Драгане и све то, могуће и да јесте и тад је настала пуцњава, значи тад у том моменту је настала пуцњава и то је трајало три секунде. Мој закључак је лични да је то, да се радило о Митровићу да се њему обратила поводом прича после да је он био у некој љубавној вези, ја Вам то кажем, значи ја не могу да тврдим ...

Адв.Војислав Вукотић: Да, да, али одбрану занима да ли сте Ви видели да је Драган Митровић пуцао ...

Опт.Драган Лончар: Не, конкретно нисам видео да он пуца, него ја сам то закључио након оне кратке пуцњаве, урнебеса што се десило и после тога, значи лично ја нисам гледао да он пуца или да неко други пуца, је л' то се десило изненадно нико то није ни очекивао ту пуцњаву, то је било онако одједном, спонтано.

Адв.Војислав Вукотић: Добро. Ја сам имао ту и још нека питања али сматрам их сувишним с обзиром на досадашње ваше одговоре. Хвала Вам.

Председник већа: Хвала колега Вукотићу.

Бранилац оптуженог Опачића, јел` има питања?

Адв. Душан Игњатовић: Имам само једно питање. Рекли сте да сте познавали Мирка Опачића, јесте ли га познавали пре ових догађаја, за време догађаја и након ових догађаја?

Опт. Драган Лончар: Увек.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли Вам је познато да је икада икоме од Хрвата у том периоду учинио нешто нажао?

Опт. Драган Лончар: Не, ја то не знам, нити ми је познато нити сам чуо тако нешто.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам.

Председник већа: Хвала колега Игњатовићу.

Бранилац оптуженог Мирослава Милинковића јел` има питања? Нема.

Бранилац окривљеног сарадника Жарка Милошевића? Нема.

Суд ће још нека питања да Вам постави Лончар. Реците ми овако, Ви кажете да познајете, обзиром да сте из Сотина, да познајете углавном ова лица која су страдала.

Опт. Драган Лончар: Да.

Председник већа: Јел` можете да ми потврдите да ли сте тада том приликом кад сте били видели је ли био Марко Филиповић у том камиону, испред камиона?

Опт. Драган Лончар: Јесте, јесте.

Председник већа: Ката Филиповић?

Опт. Драган Лончар: Јесте.

Председник већа: Славица Цицварић?

Опт. Драган Лончар: Јесте.

Председник већа: Крешимир Ђукић?

Опт. Драган Лончар: За њега не знам.

Председник већа: Јесте ли га познавали?

Опт. Драган Лончар: Познајем, али не сећам се њега као лика, ове сам запамтио, неке сам познавао ...

Председник већа: Добро. Марко Кушић?

Опт. Драган Лончар: Марка кушића сам познавао.

Председник већа: Јел` био ту?

Опт. Драган Лончар: Био је.

Председник већа: Добро. Магдалена Кушић?

Опт. Драган Лончар: Јесте, то је његова жена.

Председник већа: Ивица Матијашевић?

Опт. Драган Лончар: Ивица Матијашевић, вероватно јесте, али ја не сећам га се, није ми остао у сећању да сам њега видео.

Председник већа: Добро. Андрија Рајс?

Опт. Драган Лончар: Андрија Рајс директор школе, њега сам запамтио.

Председник већа: Добро. Марко Рагуж? И има и Мирјана Рагуж.

Опт. Драган Лончар: Да.

Председник већа: Обоје су били јел`?

Опт. Драган Лончар: Да, да.

Председник већа: Мирослав Рагуж?

Опт. Драган Лончар: Мирослав Рагуж, њега сам запамтио он се расправљао са неким да кажем свађао се, говорио није то тако било, ово оно, нисам ја, и тако у том смислу, правдао се нешто да није он нешто урадио.

Председник већа: Хенрих Сили?

Опт. Драган Лончар: Њега ја нисам баш познавао, ја сам чуо за то име и отприлике знам ко је тај човек али нисам га познавао.

Председник већа: Не можете да се сетите.

Опт. Драган Лончар: Не.

Председник већа: Жељко Војковић?

Опт. Драган Лончар: Да, њега се сећам.

Председник већа: Јел` био ту?

Опт.Драган Лончар: Јесте.

Председник већа: Добро. И сад кад кажете Ви стојите, рекли сте лево од камиона јел' тако ...

Опт.Драган Лончар: Камион стоји овако, та група људи стоји овако у односу на мене а ја сам више лево.

Председник већа: Више лево, добро. И кажете удаљени сте колико, 6, 7 метара?

Опт.Драган Лончар: Па можда и 8 ...

Председник већа: И чујете и разговор ...

Опт.Драган Лончар: Слушам тај разговор, у једном моменту да кажем окренуо сам се нисам хтео ...

Председник већа: Имате преглед добар до њих и на ове који наводно пуцају и на ове који стоје, који су изашли из камиона.

Опт.Драган Лончар: Ту нема ни грања, нема ништа, то је чистина.

Председник већа: Добро. Кад креће та пучњава јел' видите кога од ових који су дошли да пуцају? Ви кажете то је трајало 3 секунде рафална паљба.

Опт.Драган Лончар: Јесте.

Председник већа: Па јесте ли видели кога да је пуцао, конкретно Ви?

Опт.Драган Лончар: Конкретно, сви који су стајали они су сви били наоружани. Неко је, ево рецимо конкретно Жарко Милошевић он је колико се сећам њега он је држао пушку у једној руци, тако ми делује, а једном руком је гестикулирао и са њима, да ли је то била десна или лева рука не знам. Он је једном руком нешто се расправљао са њима. Неки су овако држали пушку, неки овако, значи није то био постројен вод па сви овако уперене пушке држе, него су људи једноставно стајали и причали и присуствовали том неком испитивању, неком разговору. Није то била постројена, ја тврдим да је тако било, људи су стали како је где хтео и нико није постројавао никога и нико није дао команду ајде сад пуцај или тако нешто.

Председник већа: Добро. А колико су удаљена ова лица која су изашла из камиона у које је касније пуцано и ови који држе оружје колико су удаљени?

Опт.Драган Лончар: На пар метара, да кажем на три метра, што значи да су та лица која су страдала стајала од мене неких 10 метара откуд знам, али они су јако близу, јел' они воде разговор, расправљају се око тога.

Председник већа: А када говорите о овом догађају под тачком 1, то се вама не ставља на терет, али ви кажете били сте на претрази тог терена јел' тако?

Опт.Драган Лончар: Да, да.

Председник већа: И видели сте, били сте даље и видели сте два леша када сте зачули пуцњаву кад сте се вратили јел`?

Опт.Драган Лончар: Не кад сам се вратио него ја, ми смо ишли кретали се а испред нас доста раније нека група је већ отишла, шта се ту дешавало, како су они њих нашли, где су они били ја не знам. И ја кад сам, ми смо чули пуцњаву исто веома кратку пуцњаву и кад сам дошао значи тај Пишта, Штер Пишта који је ту био и та Блажевић Снежана и њих сам познавао, тај Штер Пишта ми је милион пута у кући јео, пио самном, дружио се, пре рата значи, не знам ја ни шта је он био по националности ако ме питате, био је на Вучедолу живео и тако са свима се познавао. И то сам затекао, и онда овако кад смо пришли ту је био Безбрадица Предраг близу, био је Цволе, био је Бора Анојчић, Мирко Ковачевић, још неки припадници мислим да су били чак и неки из Вуковара неки припадник, да ли је то полиција.

Председник већа: Да ли је био ту Митровић Драган?

Опт.Драган Лончар: Ја њега нисам тад видео. Значи њега лично нисам запазио да је он ту био и кад сам пришао разговарало се о томе и наводно је тај Цволе викао том Пишти где су моје шунке, ти си мене покراо ово-оно, јер тај Цволе је остао у селу, није избегао из села, па се после чак и причало да је он њега убио зато што је овај нешто знао о њему и не знам, мислим то су се све приче. Углавном мој закључак је био да је то Цволе урадио, ја чак не могу да кажем, ево сведок сарадник он је изјавио да је и он учествовао у томе, ја то не могу да кажем ја то нисам видео. То је његова ствар и он је тако изјавио.

Председник већа: А јел` Вам познат Милорад Вишић?

Опт.Драган Лончар: Милорад Вишић познат ми је.

Председник већа: Шта је он био, јел` био нешто у селу, јел` Сотичанин?

Опт.Драган Лончар: Милорад Вишић је, па чак мислим да је он био после председник Општине Вуковар, имао је неку функцију. Милорад Вишић је увек ту био негде увек где је команда, где је војска.

Председник већа: Шта је био по струци?

Опт.Драган Лончар: Доктор. Живео је у Вуковару, али рецимо у селу где сам ја живео отац му је био пар кућа од мене и знам да је био доктор, Вишић смо га сви звали. Доктор које струке не знам, значи у Вуковарској болници је радио. И он је имао неку функцију, он је да кажем био ауторитет и код војске и, а шта конкретно је он радио, ја никад са тим Вишићем нисам ни седео ни разговарао ни договарао, оно ето знамо се колико се знамо и то је то.

Председник већа: Добро. Кад говорите о територијалној одбрани, па да је окривљени сарадник био командант Територијалне одбране за Сотин, о месној заједни, да ли Вам је познато да је месна заједница имала савет, да је имала председника?

Опт.Драган Лончар: Вероватно јесте. Месна заједница је постојала и месну заједницу није чинио један човек, него је чинило више људи. Ја у тој месној заједници мислим да сам свега једном ушао, требала ми је потврда, нешто се то давало неке потврде, у то време смо ми били ангажовани исто и на брању кукуруза неких „Вупикових“, ја лично сам био ангажован и тај Мијаковац Јанко, значи наше то одељење које смо били у тој кући чували стражу, имали смо задатак свако јутро и добили смо и плату за то ишли смо на неке њиве и брали тај државни кукуруз, државни да кажем што је остао од „Вупика“ да не пропадне. Ко је то организовао немам појма, месна заједница валда да се то склони и тако.

Председник већа: А јел` Вам познато како је изабран Жарко Милошевић за команданта Територијалне одбране?

Опт.Драган Лончар: Не. Ја, овако рекао сам

Председник већа: Или ко га је поставио?

Опт.Драган Лончар: Ништа о томе не знам, јел` ја сам дошао у село кад је све то већ било формирано.

Председник већа: А већ је било формирано.

Опт.Драган Лончар: Ја сам био на локацији Трешња замењивао куvara који је био рањен и кад сам чуо да је Сотин ослобођен назови тако, да је војска ушла да су ту припадници ТО једноставно са тим Тошић Славком који је исто био у Негославцима ми смо се вратили у село. Кад сам се вратио у селу комшија мој први Јанко Мијаковац све где ћемо шта ћемо, скупили смо се да кажем самоиницијативно тако у тој кући организовали неке страже и ту смо и проводили време, значи нисмо ми имали никакве задатке.

Председник већа: Добро.

Опт.Драган Лончар: Нити сам знао шта се дешава да кажем у команди, полицији, шта они раде шта одлучују, то не.

Председник већа: Добро.

Оптужени јел` има питања за Лончара? Дођите само за пулт, Митровићу представите се и укључите микрофон. Изволите питања.

Опт.Драган Митровић: Желео бих да поставим једно питање Лончару, малопре када је одговарао на постављено питање да ли је Митровић конкретно учествовао, да ли је видео, није видео, он је рекао да сматра да мисли, али је касније чуо нешто друго што није битно. Е сад мене интересује шта је то друго и желео бих да знам на шта је сматрао?

Опт.Драган Лончар: Ево одговорићу. Чуо сам после у селу приче неке да је Митровић био у љубавној вези ...

Председник већа: То сте рекли.

Опт.Драган Лончар: То сам рекао. Значи то сам чуо и онда сам ја на основу тога закључио да је вероватно, као причало се да је он то урадио са Мирјаном Рагуж. Ја кажем лично да не могу да тврдим, ја сам човека, сад га виђам како долази, али у оно време војска и сви кад сви обуку униформе, полицијске униформе сви су некако исти, ја не могу да га препознам. Значи ето то је то што сам чуо накнадно.

Председник већа: Добро. То је једно, али сте приликом изношења своје одбране рекли - било је и других прича, за Митровића.

Опт.Драган Митровић: Да, управо на то асоцира.

Председник већа: Је ли било нешто још изузев ових односа са

Опт.Драган Лончар: Не, не, то однос тај, то са Мирјаном на то сам мислио.

Председник већа: То је само, ништа друго.

Опт.Драган Лончар: Конкретно на то сам мислио.

Председник већа: Ништа друго.

Опт.Драган Лончар: Не, не. У вези њега не.

Председник већа: Добро. Имате ли још питања?

Опт.Драган Лончар: Значи само то је била прича, то што сам нагласио, а неке друге приче то су оно сељачке приче, те ово, те оно, то су рекла-казала. Ништа конкретно.

Председник већа: Митровићу, то је све? Искључите само микрофон.

Има ли још питања? Реците.

Адв.Горан Фолић: Да ли ја могу једно допунско?

Председник већа: Реците.

Адв.Горан Фолић: У вези тачке 3. окривљени нам је рекао да је стајао једно 7 - 8 метара иза ових лица који су стајали испред тих цивила, само пошто поставили сте му питање да ли је он видео ко је пуцао и тако, па да би то разјаснили у том правцу, да нам каже да ли је он сво време гледао у том правцу?

Опт.Драган Лончар: Одговорићу на то. Не, значи једно време док је трајао тај разговор ја сам гледао, па су онда неки људи које сам ја лично познавао са којима ја никад нисам био у сукобу гледали у мене, значи, па је мени то било на неки начин глупо...

Председник већа: Кад кажете неки људи јел` то мислите на ове оштећене?

Опт.Драган Лончар: Мислим на ове који су страдали, на њих мислим, да.

Председник већа: Добро.

Опт. Драган Лончар: Овај, значи ја сам одрастао у том селу и то су људи мештани тог села и ја сам гледао овако посматрао то, па су они гледали у мене, па мени било на неки начин глупо, па сам се ја окренуо, па сад гледао војника који је стајао поред камиона, то сам рекао. Тај војник је овако извиривао иза кабине и он је нешто ту посматрао, у том моменту ...

Председник већа: То је рекао и на ...

Опт. Драган Лончар: То сам рекао, значи у том моменту се десила пуцњава.

Адв. Горан Филић: Да ли то значи да Вам је било непријатно или ...?

Опт. Драган Лончар: Управо тако, било ми је непријатно да све то посматрам и да се налазим ту где се налазим, е то.

Председник већа: Добро. Има ли још питања за оптуженог? Тужилац има, изволите колега.

Заменик тужиоца: Само једно питање ми се сад наметнуло везано је за овај догађај под тачком 1 за који каже да је дошао накнадно, окривљени. Да ли може да се сети да нам каже који је то месец био?

Председник већа: Кад су Стјепан Штер и Снежана Блажевић ...

Опт. Драган Лончар: Знам на шта мислите. Тешко ми је да одредим датум али је било доста ...

Заменик тужиоца: Месец.

Опт. Драган Лончар: Доста пре овог догађаја, значи пре овог догађаја о коме смо сад разговарали. Да ли је 10. месец или почетак новембра, ја стварно не знам. Значи не знам.

Заменик тужиоца: Када Ви долазите у Сотин, када је војска ушла у Сотин, ЈНА?

Опт. Драган Лончар: Па и то тачно не знам тај датум, него тако сам ја чуо.

Заменик тужиоца: Који месец?

Опт. Драган Лончар: Па отприлике неких ајде да кажем Вуковар је, помиње се неки датум 18., 20. новембар да је Вуковар тако пао, Вуковар ослобођен, значи да кажемо крај октобра, крај октобра ...

Председник већа: За овај први догађај?

Опт.Драган Лончар: Јер ја док сам, кад сам дошао у Сотин, још увек су борбе у Вуковару трајале, пуцњава, све је то трајало још неких 15-так дана и онда смо чули Вуковар пао, ослобођен и то је то. Отприлике тако некако.

Заменик тужиоца: А кад Ви долазите?

Опт.Драган Лончар: Ја кажем да долазим негде ту крајем октобра значи то је то.

Заменик тужиоца: То је отприлике то.

Опт.Драган Лончар: тако некако.

Заменик тужиоца: А у односу на тај ваш долазак, колико би времена након тога било и после тога тај догађај са Пиштом Штером и са Снежаном Блажевић, не близу колико времена?

Опт.Драган Лончар: Па не баш близу, можда и, не могу стварно да кажем али доста времена је протекло, није баш одмах, значи није одмах.

Председник већа: И само још једно питање Лончар. Реците ми овако Сотин то је село.

Опт.Драган Лончар: Да.

Председник већа: Предграђе Вуковара?

Опт.Драган Лончар: Па 7 - 8 километара од Вуковара.

Председник већа: Добро. Има ли још питања за оптуженог Лончара?

Је ли то све што имате да изјавите?

Опт.Драган Лончар: Па то је све, све остало што би причао не би било везано за ово зашта мене ...

Председник већа: Добро.

То је све што оптужени Лончар има да изјави, питања му се више не постављају.

Хвала лепо. Седите.

Ми ћемо данас прекинути главни претрес због тога што колегиница има и поподне суђење, а мислим да је ево већ је и 25 до 1, сутра настављамо са саслушањем следеће двојице оптужених. Дакле ево да Вам кажем већ план пошто можемо. Значи Мирко Опачић и Мирослав Милинковић за сутра, а онда ћемо прекосутра окривљеног сарадника, такав је распоред.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине, наставак се заказује за 05.02.2015. године у 9,30 часова у судници 4 зграде у Устаничкој број 29, што се присутнима саопштава и има им служити уместо позива.

Довршено у 12,35 часова.

Записничар,

Председник већа-судија